

370.154
๘143 ก
ค. 3

การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
โดยวิธีเปรียบเทียบคู่

17 ต.ค. 2538

ปริญญาโท

ของ

ช่มภู ชุตินันท์กุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

มีนาคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

195086

การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
โดยวิธีเปรียบเทียบคู่

บทคัดย่อ

ของ

สมภา ชูตินันทกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา
มีนาคม 2538

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น ปีการศึกษา 2537 ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ของ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสโลธร จำนวน 593 คน

แบบวัดฉบับนี้เป็นวิธีเปรียบเทียบคู่ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้า
ศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านการ
พัฒนาตนเอง โดยจับคู่ทีละ 2 ด้าน สลับกัน จำนวน 69 ข้อ

ผลการศึกษาพบว่า ได้แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการ
ศึกษาที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Point Biserial Correlation Coefficient)
มีค่าตั้งแต่ 0.1124 ถึง 0.5975 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าความเชื่อมั่น (Kuder
Richardson KR 20) แต่ละด้านมีค่า 0.908, 0.808 และ 0.788 ตามลำดับ

A CONSTRUCTION OF MOTIVATION TO STUDY IN
THE EDUCATIONAL OPPORTUNITY PROJECT TEST BY PAIRED COMPARISONS

AN ABSTRACT

BY

CHOMPU CHUTINANTAKUAL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

March 1995

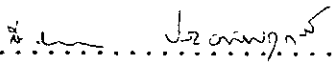
The purpose of this study was to construct a test of motivation to study in the educational opportunity project. The sample of the study was 593 students in the educational opportunity project at the Center of Nonformal Education Yasothon Province during the academic year 1994.

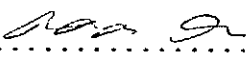
Motivation to study was classified into 3 categories. They were social, vocational, and self development motives. Test items were in pair comparisons form which had two combination categories in each item. The test consisted of 69 items.

The construct validity of the test determined by Point Biserial Correlation Coefficient ranged from 0.1124 to 0.5975, which were significant at the .01 level. The reliability of the test determined by Kuder Richardson (KR 20) were 0.908, 0.808 and 0.788 in social, vocational, and self development motives respectively.

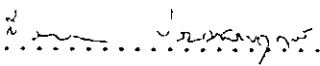
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

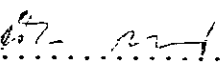
.... ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

.... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่เอื้อ)

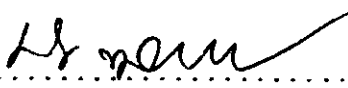
คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน
(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

.... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่เอื้อ)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.นิภา ศรีไพโรจน์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 6 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้อย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.ส. วาสนา ประवालพฤษ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สมสร วงษ์อุ้ยน้อย กรรมการที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ภา ศรีไพโรจน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์อย่างดียิ่ง ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านดังรายนามในภาคผนวกที่ได้ให้คำแนะนำ และตรวจแบบประเมินความสอดคล้องของข้อความ

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ 16 หัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอทุกอำเภอ เจ้าหน้าที่การศึกษานอกโรงเรียนสาขาสัมัญ ตลอดจนนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณนงลักษณ์ กำเนิดงาม คุณพิณวดี พานทอง คุณศศิธร ชุตินันท์กุล และคุณทัศนีย์ ชุตินันท์กุล ตลอดจนพี่ ๆ และน้องทุกคนที่สนับสนุนการศึกษาและคอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจตลอดมา

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ หากยังมี ขอเฝ้าบูชาในพระคุณของคุณพ่อคุณแม่

ชัมภู ชุตินันท์กุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ตอนที่ 1 แรงจูงใจ	8
ตอนที่ 2 โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	18
ตอนที่ 3 วิธีเปรียบเทียบคู่	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
ประชากร	24
กลุ่มตัวอย่าง	24
วิธีดำเนินการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	26
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	32
เกณฑ์การพิจารณาแรงจูงใจ	32
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
	ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของแบบวัดแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส ทางการศึกษา	37
	ตอนที่ 2 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส ทางการศึกษา	41
	ตอนที่ 3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการ เข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	47
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	48
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	48
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	48
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	อภิปรายผล	50
	ข้อเสนอแนะ	51

บรรณานุกรม	52
------------------	----

ภาคผนวก	57
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	58
ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้องของข้อความ	62
ภาคผนวก ค ตารางแสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความ.....	76
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	83
ภาคผนวก จ แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษา	85
ภาคผนวก ฉ คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	94
ประวัติย่อของผู้วิจัย	103

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงข้อความที่คัดเลือกไว้เพื่อจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	38
2	แสดงข้อความแต่ละด้านที่ปรากฏในแบบวัดแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	40
3	แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	42
4	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	47
5	แสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความ เพื่อนำไปจัดชุดแบบวัด แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม	77
6	แสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความ เพื่อนำไปจัดชุดแบบวัด แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านอาชีพ	79
7	แสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความ เพื่อนำไปจัดชุดแบบวัด แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาตนเอง	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงลำดับในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา 26

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือเสริมสร้างให้มนุษย์สามารถทำความเข้าใจตนเองและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามของมนุษยชาติขึ้น การศึกษาสำหรับมนุษย์จึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อที่จะได้มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่เหมาะสมในการดำรงชีวิตในสังคม สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพไปสู่ความสมบูรณ์ของชีวิต มนุษย์จึงใช้แหล่งการเรียนรู้ทุกรูปแบบที่มีอยู่ในสังคม ทั้งที่เป็นระบบ (Formal) นอกกระบบ (Non Formal) และไม่เป็นทางการหรือตามอัธยาศัย (Informal) เพื่อที่จะได้นำเอาวิทยาการต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้มาบูรณาการเข้ากับการใช้ชีวิตของตน

ในประเทศไทยนี้การศึกษาตลอดชีวิต นับเป็นเป้าหมายทางการศึกษาของประเทศ ในสภาวะสังคมปัจจุบันที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว โครงสร้างทางสังคม ค่านิยม ตลอดจนการดำรงชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ประชาชนต้องปรับตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประชาชนบางกลุ่มที่ใกล้ชิดอยู่กับความเจริญ นอกจากจะเป็นผู้ได้รับโอกาสในการพัฒนาแล้ว ยังเป็นกลุ่มที่มีบทบาทในการพัฒนาด้วย แต่อย่างไรก็ดี ยังมีประชาชนอีกเป็นจำนวนไม่น้อยที่จำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่พัฒนาไปในทุก ๆ ด้าน และยังมีประชาชนที่เป็นผู้ด้อยโอกาส ที่จะได้รับการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอีกเป็นจำนวนมาก รัฐบาลตระหนักถึงปัญหานี้ จึงพยายามอย่างยิ่งที่จะให้มีการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานออกไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน พร้อม ๆ กับแสวงหาแนวทางการขยายการผลิตกำลังคนในระดับกลางและระดับสูงให้เพิ่มขึ้น แต่ก็ประสบอุปสรรคต่าง ๆ มาก ดังจะเห็นได้ว่า เด็กที่จบ ป.6 ประมาณปีละ 1 ล้านคนนั้น รัฐบาลให้บริการทางการศึกษาต่อ จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพียง 4 แสนกว่าคน

✓ สาเหตุสำคัญก็คือ พ่อแม่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อ นักการศึกษาเองก็ตอบคำถามได้ไม่ค่อยชัดเจน นักว่า หากมีการเรียนต่อแล้วประชาชนจะได้ประโยชน์อย่างไร และสามารถแก้ไขปัญหาคความยากจน ที่ปรากฏอยู่เฉพาะหน้าจนไม่มีกำลังส่งให้ลูกหลานเรียนต่อได้อย่างไรด้วย (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2534 : 5 - 9)

✓ กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามดำเนินการทุกรูปแบบและทุกวิธีการเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ที่ได้รับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่จำนวนผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายและความพยายามดังกล่าว ทั้งนี้ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไม่ได้เรียนต่อ มีสาเหตุสำคัญโดยสรุป คือ

- 1) ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีพอที่จะส่งบุตรหลานเรียนต่อได้
- 2) นักเรียนและผู้ปกครองไม่เห็นคุณค่า หรือประโยชน์ของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- 3) ผู้ปกครองต้องการเด็กไว้ช่วยทำงาน หรือช่วยประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้
- 4) การคมนาคมระหว่างบ้านและโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่สะดวก (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. 2535 : 82)

✓ ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ขึ้นโดยพยายามกระตุ้น แรงจูงใจ รมรงค์ให้ผู้ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่หกไปแล้ว ให้มีโอกาสดูแลศึกษาต่อเพิ่มขึ้นอีก อย่างน้อย 3 ปี ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้ก็เพื่อจะยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนชาวไทยให้มีพื้นฐานความรู้สูงขึ้นอีก อย่างน้อยไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยไม่เป็นการบังคับ เหตุที่ไม่บังคับก็เพราะเหตุปัจจัยความไม่พร้อม 2 ประการ คือความไม่พร้อมในด้านการจัดงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนการสอน ถ้าจะมีการบังคับให้ประชาชนทุกคนต้องเรียนเพิ่มขึ้นอีก พร้อมกันทั่วประเทศ ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการเพิ่มขึ้นอีกมหาศาล ประการที่ 2 คือในส่วนของผู้เรียนเองที่จะถูกเกณฑ์ให้เข้าเรียนต่อเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี นั้น ก็มีกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่มีความพร้อมที่จะเรียนต่อเพิ่มขึ้นได้ และเป็นคนส่วนน้อย แต่ประชาชนอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อมที่จะเข้าเรียนต่อเพิ่มขึ้นอีก 3 ปีได้ ดังนั้นจึงเลือกวิธีการขยายโอกาสโดยใช้วิธีการกระตุ้น จูงใจ ให้คนมาเรียนด้วยความสมัครใจแทน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 202 - 203)

ในส่วนของการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนนั้นได้ดำเนินการมาตรการสำคัญที่เรียกว่า 3 เพิ่ม 1 ลด คือ

- ✓ 1) เพิ่มจำนวนผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้มากยิ่งขึ้น
- ✓ 2) เพิ่มทางเลือก โดยการเพิ่มหลักสูตรและวิธีการเรียนให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้น

✓ 3) เพิ่มจุดการให้บริการ ให้กระจายเข้าถึงพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่ยังไม่เคยนำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนไปดำเนินการ ให้สามารถนำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนไปเปิดบริการให้กับกลุ่มเป้าหมาย ที่อยู่ในหน่วยงานหรือประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงมาเข้าเรียนได้เช่น ร่วมมือกับกระทรวงกลาโหม นำหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน พ.ศ.2530 วิธีเรียนทางไกล ไปเปิดสอนให้กับทหารกองประจำการในกองทัพและร่วมมือกับกรมอาชีวศึกษา ในการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ เป็นต้น

✓ 4) พยายามจะลดค่าใช้จ่ายของผู้เรียนลง ตามนโยบายที่จะยกเว้นการเก็บเงินค่าเล่าเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 182 - 183)

✓ โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินการโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2533 จนถึงปัจจุบัน การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายเป้าหมาย แผนและงบประมาณที่จัดสรรมาให้ กล่าวคือสามารถเพิ่มจำนวนนักศึกษาในโครงการได้ใน 2 หลักสูตร (หลักสูตร กศน.30 และหลักสูตร ปอ.) ได้เกินเป้าหมายที่ตั้งไว้เดิมคือ 44,318 คน เป็น 65,718 คน (ทำได้เกินเป้าหมาย 21,400 คน) และเพิ่มจุดการให้บริการให้กระจายกว้างขวางและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในชนบทมากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 184)

✓ สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2534 โดยได้รับการจัดสรรโควตา จำนวนนักศึกษา ตามนโยบายการยกเว้นการเก็บเงินค่าเล่าเรียน ดังนี้

ก. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 วิธีเรียนแบบทางไกล มีกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ

- กลุ่มเป้าหมายพลเรือน ได้รับโควตาจำนวน 350 คน การดำเนินการรับสมัครให้ผู้สนใจเข้าเรียนตามโครงการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 มีจำนวนนักศึกษา 33 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 มีนักศึกษาจำนวน 307 คน จนกระทั่งภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จึงมีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการครบตามจำนวนที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด สำหรับปีการศึกษา 2536 ได้รับโควตาจำนวน 600 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 มีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการจำนวน 410 คน และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536

มีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการจำนวน 489 คน จำนวนนักศึกษายังไม่ครบตามโควตาที่ได้รับจัดสรรจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน

- กลุ่มเป้าหมายทหารกองประจำการ ได้รับการพิจารณายกเว้นให้กับผู้ที่ป็นทหารที่เข้าประจำการ (ทหารเกณฑ์) ปี 2534 เป็นต้นไปและประสงค์ จะเข้าเรียนตามโครงการทุกคน แต่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 มีจำนวนผู้สมัครเพียง 3 คน กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงให้ไปร่วมกิจกรรมการพบกลุ่มที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 มีผู้สมัครเรียนจำนวน 44 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 นักศึกษาที่มีอยู่เดิม 44 คน ลดเหลือ 33 คน และมีผู้สมัครเรียนใหม่ จำนวน 21 คน เท่านั้น สำหรับภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 มีนักศึกษาจำนวน 96 คน และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 มีนักศึกษาจำนวน 85 คน

ข. หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) กรมการศึกษานอกโรงเรียนมอบหมายให้ดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2535 แต่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากไม่มีกลุ่มผู้เรียนและได้เริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ 2536 เป็นต้นไป จำนวน 2 กลุ่ม นักศึกษาจำนวน 40 คน (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร : 2536)

✓ จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด เป็นที่น่าสังเกตว่าโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นโครงการที่มุ่งตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายที่ด้อยโอกาสโดยตรง นั่นคือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย สถานที่เรียนใกล้บ้านและสามารถเรียนพร้อม ๆ กับทำงานไปด้วยก็ได้ แต่เหตุใดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร จึงมีนักศึกษามาเรียนไม่ครบตามโควตาที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดสรร

✓ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดเพื่อพิจารณาแรงจูงใจของนักศึกษา ที่เข้าเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ว่านักศึกษามีแรงจูงใจอะไรบ้างที่เข้ามาเรียน (นอกจากแรงจูงใจที่ได้รับการพิจารณายกเว้นเงินค่าเล่าเรียน) เพื่อจะได้นำไปใช้ประชาสัมพันธ์ชักจูง เชิญชวนให้บุคคลอื่นเข้าเรียนในโครงการนี้มากยิ่งขึ้น และเพื่อปรับปรุงการจัด การเรียน การสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

โดยเหตุที่แรงจูงใจเป็นคุณลักษณะด้านจิตพิสัย จึงเป็นการยากที่จะจำแนกว่าเหตุใดเป็นเหตุจูงใจที่แท้จริง หรือเป็นเหตุแอบแฝงอยู่ H.A Jones อธิบายว่า "เหตุจูงใจในการ

✓ เข้าร่วมกิจกรรมกับเหตุจูงใจให้เรียนรู้อาจไม่เหมือนกัน สิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการอย่างแท้จริงอาจไม่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมที่เขาเลือกก็ได้ หากแต่เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวกับตัวเขาเอง.." (ปฐม นิคมานนท์. 2528 : 321 - 323) ซึ่งสอดคล้องกับ ทรงวุฒิ วัฒนเขจร (2535 : 13) ที่ว่าผู้ใหญ่แต่ละคนไม่ได้เข้าเรียนด้วยเหตุจูงใจเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งเสมอไป บางคนมาด้วยเหตุผลหลายอย่างประกอบกัน บางคนอาจมีเหตุผลซ่อนเร้นที่เจ้าตัวไม่ยอมบอกความจริง หรือบางคนอาจไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริงของตนก็ได้

✓ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการเปรียบเทียบคู่ ซึ่งสามารถลดการบิดเบือนคำตอบลงได้ เป็นรูปแบบของการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ✓

1. เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบคู่
2. เพื่อหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
3. เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ✓

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้รูปแบบของวิธีเปรียบเทียบคู่ที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้วัดแรงจูงใจของนักศึกษา อันจะเป็นประโยชน์สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์ชักจูงให้ประชาชนที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษ และเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจด้านอื่น ๆ ระดับอื่น ๆ และสถานที่อื่น ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร (ตามนโยบายการยกเว้นการเก็บเงินค่าเล่าเรียน) จำนวนประมาณ 853 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (พลเรือน) วิธีเรียนแบบทางไกล จำนวน 762 คน
2. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (ทหารกองประจำการ) วิธีเรียนแบบทางไกล จำนวน 51 คน
3. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ พุทธศักราช 2533 จำนวน 40 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นเหตุหรือเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา เพื่อสนองความต้องการ หรือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ๆ (แรงจูงใจจัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล)
2. โครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณายกเว้นการเก็บเงินค่าเล่าเรียน สำหรับพลเรือนและทหารกองประจำการ ตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 วิธีเรียนแบบทางไกล และหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) พุทธศักราช 2533
3. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้ เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

3.1 แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motives) หมายถึง ปัจจัยด้านสังคม ที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง เพื่อจัดความเหงา เรียนเพราะเพื่อนชวน หรือมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม

3.2 แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) หมายถึง ปัจจัยด้านอาชีพ ที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

3.3 แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง (Self Development Motives) หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ เพื่อยกระดับความรู้ของตน มีใจรักการเรียน ต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

4. วิธีการเปรียบเทียบคู่ หมายถึง วิธีการที่ใช้เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาว่านักศึกษามีแรงจูงใจด้านใดสูงที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ด้าน การเปรียบเทียบกระทำได้โดยนำแรงจูงใจแต่ละด้านมาจับคู่กันเป็นคู่ ๆ แล้วให้นักศึกษาเลือกตอบว่านักศึกษามีแรงจูงใจข้อใดมากกว่า โดยจะต้องตอบทุกข้อ

5. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะ (Trait) ของแรงจูงใจที่ต้องการจะวัด ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตรวจสอบคุณภาพโดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์แบบ Point Biserial Correlation Coefficient ที่ค่าสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ความเชื่อมั่นของแบบวัด หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส ได้คงที่แน่นอน ซึ่งคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Kuder Richardson (KR 20)

7. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท ทางการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แรงจูงใจ

ตอนที่ 2 โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 3 วิธีเปรียบเทียบคู่

ตอนที่ 1 แรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

กูด (Good. 1973 : 375) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คน มีความเห็นคล้อยตามกับตน

คิตต์ (สวัณน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 102 ; อ้างอิงมาจาก Kidd. 1973 : 101) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า "Movere" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "to move" มีความหมายว่า "เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ" แรงจูงใจใช้กันมากในวงการการศึกษาผู้ใหญ่ในทุก ๆ โครงการ เพราะจะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ได้ผลดี

โลเวล (สวัณน์ วัฒนวงศ์. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Lovell. 1980 : 109) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

ปฐม นิคมานนท์ (2534 : 27) กล่าวว่า แรงจูงใจ "เป็นสภาวะหรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง"

สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งเร้า ที่ชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการหรือมุ่งไปสู่เป้าหมาย

ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (2518 : 71 - 72) กล่าวว่า

แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54 - 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียน หรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่มีข้อท้อ

สำหรับการจูงใจด้านการศึกษาขึ้นเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทั้งด้านค่าใช้จ่าย และด้านเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษายังใดอย่างหนึ่ง จะรวมถึงการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย บางอย่างมีความเข้มงวดมาก และบางอย่างก็ส่งผลกระทบต่อไปยังกิจกรรมอื่น ๆ ของชีวิตด้วย ไม่ว่าชีวิตครอบครัวหรือการงาน รวมทั้งเวลาสำหรับสนุกสนาน เพลิดเพลิน การที่บุคคลจะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมใดด้วยความเต็มใจนั้น เขาคาดหวังว่าเขาจะได้รับสิ่งที่พึงพอใจและคุ้มค่า การศึกษาเรื่องของแรงจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน

ลักษณะของแรงจูงใจ

มอร์แกน (Morgan. 1966 : 281) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อแม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้น ทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจ ในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ

ข. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากการแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอคนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะตนเองให้ทัดเทียม หรือดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน

ซีริฟ (ปฐม. นิคมานนท์. 2534 : 29 ; อ้างอิงมาจาก Sherif. 1956)

แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motives) ได้แก่ แรงจูงใจที่เกิดจาก

ความต้องการทางกาย เช่น ความหิวกระหาย ต้องการพักผ่อน ต้องการหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิด อันตราย และต้องการรับถ่ายของเสียออกจากร่างกาย

2. แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motives) ตั้งแต่แรกเกิด นอกจากคนเราจะมีความต้องการทางกายแล้ว ก็ได้พัฒนาความต้องการทางสังคมที่มีความซับซ้อนขึ้นมาควบคู่กัน ความต้องการทางสังคมนี้อาจเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ เพื่อการปรับตัวในสภาพแวดล้อมของครอบครัวในโรงเรียน ในบรรยากาศของการประกอบอาชีพ และในการใช้ชีวิตในสังคมทั่วไป

ส่วนซูซีฟ อ่อนโดกสูง (2522 : 71 - 72) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประการ คือ

1. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยใช้สิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ หรือเกียรติยศเป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เขาเกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้เครื่องล่อ

2. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึงแรงจูงใจในการใช้พฤติกรรมหรือสิ่งที่จะกระทำเป็นเครื่องล่อให้เกิดความอยากจะทำ แรงจูงใจภายในนี้จะมีผลยิ่งขึ้นไม่หมดหรือหายไปง่าย ๆ

โดยทั่วไปเชื่อกันว่าแรงจูงใจภายในจะส่งผลต่อการเรียนมากกว่าการใช้แรงจูงใจจากภายนอก แต่ในทางปฏิบัติย่อมทำได้ยาก ซึ่งสามารถสรุปเป็นหลักการกลาง ๆ ได้ว่า ในสถานการณ์การเรียนการสอนโดยทั่วไป จำเป็นต้องใช้แรงจูงใจภายนอกเพื่อชักนำให้บุคคลสนใจการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ว่าสิ่งนั้นค่อนข้างอยู่ไกลตัวหรือห่างจากความต้องการที่แท้จริงของเขาในขณะนั้น แต่หลังจากที่ผู้เรียนมีความเข้าใจขึ้นและเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นแล้ว การใช้แรงจูงใจภายนอกก็จะค่อย ๆ ลดลงไปกลายเป็นการเรียนด้วยแรงจูงใจภายใน คือเรียนด้วยความรัก ความสนใจในเนื้อหา นั้น ๆ อย่างแท้จริง

ทฤษฎีแรงจูงใจ

แรงจูงใจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมาย ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการ

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ความต้องการของคนเราเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ การศึกษาของมาสโลว์ (Maslow) เกี่ยวกับชั้นของความต้องการมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ลำดับชั้นของความต้องการจากขั้นต่ำสุดไปยังความต้องการสูงสุด 7 ระดับ ตามทฤษฎีที่เรียกว่า Maslow's Theory of Need Gratification ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิต เช่น อากาศ อาหารและน้ำ
2. ความต้องการความปลอดภัย ได้แก่ความต้องการความอบอุ่นใจ ความมั่นคง ราย ความคุ้มครองปกป้องรักษา
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ เป็นความต้องการที่จะมีเพื่อน และการรวมกลุ่ม
4. ความต้องการมีชื่อเสียง ได้แก่ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือ เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา มีความเด่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง
5. ความต้องการมีความสามารถ คนเราต้องการทราบว่าตนเองมีความสามารถอะไรบ้าง มีความอยากรู้ จุดอ่อน จุดบกพร่องของตนเอง ต้องการเข้าใจ ความสนใจ และความต้องการของตนเอง
6. ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ เป็นความต้องการอยากจะศึกษาหาความรู้ มีความพึงพอใจที่จะแสวงหาสิ่งที่มีคุณค่า
7. ความต้องการด้านสุนทรียะ เป็นความต้องการที่สวยงาม ศิลปะ และสิ่งจรรโลงใจต่าง ๆ เป็นต้น

ความต้องการทั้ง 7 ประการข้างต้นของมาสโลว์นี้ เรียงลำดับจากความจำเป็นมากไปหาน้อยที่สุด โดยความต้องการของร่างกายเป็นพื้นฐานขั้นแรกสำหรับความต้องการขั้นต่อไป (ประยูร อาษานาม. 2526 : 18 - 19)

สำหรับ โนส์ (สว็ธน์ วัฒนวงศ์. 2533 - 104 ; อ้างอิงมาจาก Knowles. 1970) นักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือ ความต้องการแลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายถึงความว่าถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงสูงเบาเกินไป แก้วแข็งเกินไป สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตามความสามารถ (Self-actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตนเองนั้น เป็นบุคคลที่น่าสงสาร เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตนเองทำให้คุณค่าอื่น ๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษพบว่าคนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหางานทำหรือทำตนให้เป็นประโยชน์

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการสนองตอบ จะเกิดอาการทางพฤติกรรมตามมาด้วย คือการเกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องเผชิญภัย และการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้นเมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจจนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่ ๆ

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Need for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ได้รับความสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคมคือ ต้องการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการสนองตอบก็อาจเกิดอาการ 2 ด้านคือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าว

แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition)

มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ว่าตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขา ความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชน สถาบันต่าง ๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

นักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีความเข้าใจในความต้องการเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใหญ่ลดปัญหาต่าง ๆ ลงได้อย่างมาก ด้วยการจัดโปรแกรมและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น รวมทั้งการจัดโอกาสเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และให้เกิดบรรยากาศความเป็นกันเองให้มากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

เจือจินทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19 - 20) กล่าวถึง เหตุจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัย ต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยต่างกัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

สำหรับ ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา (2526 : 32 - 34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังจะย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16 - 25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการะ

ของครอบครัวต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็น ปัญหาชีวิตครอบครัวจากครอบครัวของตนเอง เพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับคำแนะนำของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทยไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลาน ได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนมีคำแนะนำว่า การเรียนระดับมหาวิทยาลัย เท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้านายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเลือกอ่านหนังสือให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อ ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้ มักมีความแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ดาเจนวัลด์ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 149 ; อ้างอิงมาจาก Darkenwald. 1982) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพ และเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจ ในบทบาทของพ่อแม่หรือสามีภรรยา

ดังนั้นแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้ใหญ่สนใจเข้าเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม นับว่าเป็นข้อมูลสำคัญที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อวางแผน จัดทำหลักสูตรตลอดจนจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนในการศึกษาผู้ใหญ่ การพยายามหาความรู้หรือการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุ
 จูงใจดังกล่าว จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูหรือนักการศึกษาผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะจะช่วยให้สามารถ
 จัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตรง
 ทิศทางยิ่งขึ้น (ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. 2535 : 13)

งานวิจัยด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education. 1970) ได้ทำการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่
 เข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่าเหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุจูงใจ
 สำคัญที่สุด รองลงมา ได้แก่ เพื่อพัฒนาตนเอง (Self Development) รองลงมา เพื่อ
 ต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น เช่น กลุ่มแม่บ้าน (Captive Wives) รองลงมา
 ได้แก่ ต้องการเข้าร่วมสังคม (Social Motives) และเหตุผลอื่น เช่น มาเรียนเพราะ
 มีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี หรือสนใจกิจกรรมนั้นเป็นพิเศษอยู่แล้ว เป็นต้น

① ฮูล (Houle. 1961 : 15 - 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่
 ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่ง
 ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะ
 ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำ
 ความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน

2) มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง
 มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือ
 ต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อจัดความเหงา โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
 ประจำวันแต่อย่างใด

3) มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented)
 หมายถึงมาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด
 โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

ดาร์เคนวัลด์และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128 - 130) ได้ศึกษาเหตุการณ์เข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religious Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ (Obligation Goal)
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น (Personal Fullfilment Goal) และ
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Knowledge Goal)

โบบีเออร์ (Boshier. 1971 : 3 - 26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยเขาได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Relationships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)
3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (Escape/Stimulation)
5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare) และ
6. การเรียนเพื่อรู้ (Cognitive Interest)

มอร์สตันและสมาร์ต (Morstain and Smart. 1974 : 83 - 89) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จหลักสูตร Education Participation และให้เรียงลำดับเหตุผลการเข้าร่วมประชุมกิจกรรมทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่ม

ตัวอย่างที่ตอบว่าเขายังไม่ได้คิดจุดประสงค์ 9% ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อีก 9% มาเรียนเพื่อที่จะหนีกิจกรรมประจำวัน อีก 6% หนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน

รัตนา พุ่มไพศาล (2521 : 33 - 34) ได้สำรวจความต้องการในการเข้าเรียนในสถานศึกษาของผู้ใหญ่ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้าเรียนต่อมีความต้องการตามลำดับดังนี้ ต้องการความรู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพอใจ เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่อต้องการเป็นพ่อแม่ที่ดี เพื่อหางานใหม่ เพื่อต้องการประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร เพื่อต้องการเข้าใจปัญหาสังคม เพื่อต้องการความรู้ลึกเป็นเจ้าของ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาส่วนตัวและเพื่อยกระดับการศึกษา

สุพันธุ์า เพชรสุทธิ (2518 : ข - ง) ได้สำรวจความสนใจและความต้องการในการฝึกอบรมวิชาของทหารเกณฑ์ที่สังกัดกองทัพบกในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสภาพทั่วไปของทหารเกณฑ์เหล่านั้น ส่วนใหญ่เป็นโสด จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาจากครอบครัวขนาดปานกลาง มีอาชีพเกษตรกรรม มีเหตุผลในการเข้าเรียน คือ เห็นว่าเป็นความรู้ใหม่ เพื่อนำไปประกอบอาชีพ เพื่อนำไปประกอบอาชีพรอง และระยะเวลาของการเรียนสั้นดี

ปราณี สุธีรนาทิกิจ (2520 : 68) ได้ศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 3 ในภาคปลายของปีการศึกษา 2518 พบว่าส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 17-19 ปี เป็นโสด มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 500 บาท มีความรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จบการศึกษามาแล้ว 6-10 ปี มาเรียนด้วยตนเอง และเหตุที่ทำให้มาเรียนคือไม่มีเงินทุนพอที่จะเรียนต่อภาคเรียนปกติ และมีจุดหมายเพื่อการเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

อมรรวม จามน้อยพรหม (2520 : 59) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 ของโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูลสกลนคร พบว่าสภาพทั่ว ๆ ไปของนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี เป็นโสด มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท ส่วนใหญ่ได้มาจากบิดา มารดา และยังคงอาศัยอยู่กับบิดา มารดา มีสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีเหตุจูงใจในการเข้าเรียน คือ ต้องการความก้าวหน้า โดยนำความรู้ที่เรียนไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันให้ดีขึ้น

อัจฉรา กัลยาณชาติ (2524 : 98) ได้ศึกษาเหตุจูงใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา

2523 พบว่า สภาพทั่วไปของนักศึกษาส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 16-20 ปี เป็นโสด มีรายได้เป็นของตนเองอยู่ในระหว่าง 1,000-1,500 บาท ต่อเดือน และเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อคือต้องการประกาศนียบัตรเพื่อใช้ในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ณรงค์ เทียนส่ง (2526 : 24) ได้ศึกษาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียน ในสถานศึกษาพบว่าผู้ใหญ่มีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อสร้างอนาคต เพื่อยกสถานภาพชีวิตของคนให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มความก้าวหน้า และเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ต้องการเป็นคนฉลาดเหมือนคนอื่นและต้องการเรียนให้สูงขึ้น

โสมอุษา เลียงถนอม (2528 : 222) ได้ศึกษาเหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ ในจังหวัดนครราชสีมา ปี 2527 พบว่า เหตุจูงใจให้ผู้เรียนเข้าร่วมในโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ คือ ต้องการมีความรู้ และต้องการเรียนต่อในชั้นสูงต่อไป

ประภาศรี มานะ (2528 : 65) ได้ศึกษาลักษณะของผู้ตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 4 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า เหตุผลของการเข้าเรียนต่อ คือ เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้

อนันต์ พงษ์สัตยา (2529 : 65) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของผู้ไม่รู้หนังสือตามโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ จังหวัดน่าน พบว่าเหตุผลในการเข้าเรียนของผู้ไม่รู้หนังสือคือต้องการอ่านออก เขียนได้ เห็นความสำคัญของการอ่านออกเขียนได้ ถ้าอ่าน ผู้ใหญ่บ้านชักจูงให้มาเรียน และเห็นว่า เป็นการเรียนที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ตอนที่ 2 โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ

แนวคิด

ปรัชญาหรือแนวคิดของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา คือ "การมุ่งพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ คิดอย่างเป็นระบบวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองได้ ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความรู้ความสามารถของตนเองได้ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถเลือกและปรับตัวให้เหมาะสมสอดคล้องกับ

สภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม การเมือง และเทคโนโลยีได้" ส่วนปรัชญาหรือแนวความคิดรองลงมา คือ"ถือว่าเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานของคนเรา โดยเฉพาะการประกอบอาชีพสุจริต อิสระ เพื่อพัฒนาดนเอง ชุมชนและประเทศชาติ"

กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนนั้นจะกระจายออกไปให้กว้างมากที่สุด โดยเฉพาะกับกลุ่มคนที่ขาดโอกาสหรือมีโอกาสน้อย ในชนบทที่กระจายอยู่ทั่วประเทศและเป็นคนส่วนใหญ่ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ 6 ประเภทคือ ผู้ที่กำลังจะเรียนจบป.6 ผู้จบป.6 ไปแล้วและไม่ได้เรียนต่อ ผู้ว่าง ๆ ที่บ้าน ผู้ที่ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองประกอบอาชีพด้านการเกษตรหรือธุรกิจ ผู้เตรียมตัวจะไปหางานทำในเมืองเด็กหญิงและพระภิกษุสามเณร เป็นต้น (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 181)

หลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษา

หลักสูตรที่ใช้ในการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนปัจจุบันมี 2

หลักสูตร คือ

1. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530

(กศน.30)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปอ.) พุทธศักราช 2533

วิธีการจัดการเรียนการสอน จัดให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกวิธีเรียนได้ตามความเหมาะสมกับสภาพความต้องการและเวลาว่างที่ผู้เรียนแต่ละคนมีอยู่ ตัวอย่างเช่น วิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มี 3 วิธีเรียนคือ

วิธีเรียนแบบชั้นเรียน เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีเวลาว่างในช่วงตอนเย็นหลังเลิกงานไปเข้าเรียนโรงเรียนผู้ใหญ่เป็นประจำโดยมีครูสอนเหมือนการเรียนในโรงเรียนปกติ เพียงแต่ใช้เวลาในช่วงตอนค่ำเท่านั้น (ตั้งแต่เวลา 17.00 น. ถึง 20.00 น.)

วิธีเรียนแบบทางไกล เหมาะสำหรับผู้ที่มีเวลาว่างในช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ เพราะผู้เรียนจะเรียนด้วยตนเองจากสื่อ แบบเรียน และฟังรายการวิทยุ เสริมความรู้ อยู่กับ

บ้าน และใช้เวลาในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ไปพบกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม โดยมีครูประจำกลุ่ม เป็นผู้ประสานการจัดกิจกรรมเพียงสัปดาห์ละครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงเท่านั้น

วิธีเรียนด้วยตนเอง เหมาะสำหรับผู้ไม่มีเวลาว่างเพียงพอที่จะไปเข้าเรียน ตามวิธีเรียนแบบชั้นเรียนและวิธีเรียนทางไกลได้ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องช่วยเหลือตนเอง ในการเรียนให้มากที่สุด เพราะเมื่อลงทะเบียนเรียนแล้ว จะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วย ตนเองและหาเวลาไปพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมเพียงหมวดวิชาละ 6 ชั่วโมง แล้วเตรียมตัวเข้า สอบปลายภาคเรียนโดยไม่มีคะแนนเก็บสะสมระหว่างภาคเรียนเหมือนวิธีเรียนแบบชั้นเรียน และวิธีเรียนแบบทางไกล

ส่วนการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปอ.) นั้น ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเรียน ไปพร้อมกับการทำงานอาชีพตามปกติ เพียงแต่ใช้เวลาว่างจากการประกอบอาชีพ ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมที่กำหนด และไปพบกลุ่มผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่ไปศึกษาค้นคว้ามาได้ โดยมีครูประจำกลุ่มเป็นผู้ประสานงานการพบกลุ่ม การเรียนตามหลักสูตรนี้จึง เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนชนบทที่ห่างไกลสถานศึกษา และประสงค์ที่จะเรียนและประกอบอาชีพอยู่ในภูมิลำเนาเดิมของตนเอง (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2535 : 124)

ตอนที่ 3 วิธีเปรียบเทียบคู่ (The Method of Paired Comparisons)

ขั้นตอนการสร้าง

วิธีการเปรียบเทียบคู่ เป็นวิธีการในการที่ต้องการเปรียบเทียบความพอใจในสิ่งใด ว่ามากน้อยกว่ากัน โดยสิ่งที่ต้องการให้เปรียบเทียบมีอยู่หลายสิ่ง การเปรียบเทียบกระทำ ได้โดยการนำสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบมาจับกันเป็นคู่ ๆ จากนั้นจึงค่อยทำการวิเคราะห์ ผลเพื่อหาค่าที่แสดงถึงดัชนีของความพอใจ วิธีการเปรียบเทียบคู่ มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกสิ่งเร้าทางจิตวิทยาหรือสิ่งเร้าใด ๆ ที่ต้องการวัด

ขั้นที่ 2 เลือกข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่กำหนด

ขั้นที่ 3 จับคู่ข้อความเหล่านั้นเป็นคู่ ๆ จำนวนคู่หนึ่งคู่จะเป็นหนึ่งข้อความของ เครื่องมือ การจับคู่จะเป็นแบบพบกันหมดทุกข้อความหรือกลุ่มข้อความใดจับคู่กับกลุ่มข้อความหนึ่ง ก็ได้ แล้วแต่ธรรมชาติของการวัด

ขั้นที่ 4 เลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วนำเครื่องมือวัดไปทำการทดสอบ โดยให้ผู้ตอบเลือก

ว่าในแต่ละข้อความนั้น ผู้ตอบชอบข้อความใดมากกว่า

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์ผล นำผลที่ได้จากการตอบมาทำการวิเคราะห์ วิธีในการวิเคราะห์นั้นเมื่ออยู่หลายวิธี ซึ่งจะใช้วิธีใดนั้น ขึ้นอยู่กับเป้าหมายในการแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์เป็นสำคัญ (สมบูรณ์ จิตพงษ์ และบุษกร เพชรวิวรรณ์. 2526 : 47)

ลักษณะและวิธีวิเคราะห์

วิธีที่ 1 การวิเคราะห์ในลักษณะของการแจกแจงความถี่เป็นการหาค่าความถี่ เพื่อจะดูว่า กลุ่มข้อความที่เกี่ยวกับเรื่อง/สิ่งใด ได้รับการเลือกมีค่าความถี่มากน้อยแค่ไหน แสดงว่าบุคคลหรือกลุ่มตัวอย่างนั้น มีความสนใจในลักษณะหรือสิ่งนั้น ๆ เป็นลำดับที่ตามจำนวนความถี่ที่ปรากฏ

วิธีที่ 2 การวิเคราะห์ในลักษณะของเมตริกความถี่ (Frequency matrix หรือ F-matrix) เป็นการหาค่าความถี่ในแต่ละส่วนเพื่อดูระดับความพอใจ

วิธีที่ 3 การวิเคราะห์โดยการหาค่าสัดส่วน (P-proportion) เป็นวิธีการที่สืบเนื่องมาจาก F-matrix โดยอาจจะหาค่า matrix ในรูปของสัดส่วนก็ได้ โดยการเอาจำนวนผู้ตอบไปหารในความถี่ทั้งหมดในแต่ละค่า จากนั้นจึงรวมค่าสัดส่วนในแนวดิ่ง ค่า P ในแถวรวมจะเป็นตัวเลขที่แสดงถึงระดับความชอบ

วิธีที่ 4 การวิเคราะห์โดยการหาค่า Z-matrix เป็นการวิเคราะห์ที่กระทำในลักษณะที่ต่อเนื่องจากค่า P-matrix โดยการเปิดตารางการแจกแจงปกติในทุก ๆ ค่า แล้วจึงรวมค่า Z โดยคำนึงถึงเครื่องหมายด้วย ก็จะทำให้ได้ค่าของ Z-matrix ตามต้องการ และค่ารวมของ Z จะเป็นตัวเลขแสดงค่าระดับของความชอบตามลำดับมากน้อย

วิธีที่ 5 เป็นวิธีวิเคราะห์โดยการหาค่าประจำข้อความหรือ Scale Value ซึ่งวิธีนี้แตกต่างไปจาก 4 วิธีที่กล่าวมานั้น เป็นการนำผลที่ได้จากการตอบมาวิเคราะห์โดยตรง แต่วิธีที่ 5 นี้ เป็นการหาค่าประจำข้อความ แล้วใช้ค่าประจำข้อความเป็นตัวกำหนดว่าในแต่ละคู่ ถ้าใครเลือกข้อความที่มีค่าประจำข้อความมากกว่าก็ได้คะแนนในข้อความนั้น การหาค่าประจำข้อความมี 2 วิธี คือ

5.1 การหาค่าประจำข้อความโดยอาศัยวิธีการของ Thurstone' method หรือที่เรียกว่า Equal - Appearing Interval จากนั้นจึงคำนวณหาข้อความมาจับคู่เป็น

Paired Comparisons อีกทีหนึ่ง

5.2 การหาค่าประจำข้อความโดยวิเคราะห์จาก Z-matrix แล้วจึงหาค่าประจำข้อความและสร้างแบบสอบถาม สำหรับใช้ โดยให้เลือกตอบตามแบบของ เทอร์สโตน (สมบุรณ์ ชิตพงษ์ และบุษกร เพชรวิวรธน์. 2526 : 47 - 58)

สงบ ลักษณะ (2526 : 64 - 65) กล่าวว่าเทคนิคการเปรียบเทียบเป็นคู่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดที่ว่า กระบวนการตัดสินใจของบุคคลประกอบการพิจารณาผลทางเลือกต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้ความคิดและความเชื่อต่าง ๆ ก่อนที่จะตกลงใจกระทำพฤติกรรมใด ๆ ออกมา

วิธีการเปรียบเทียบคู่จะใช้ได้ดีในกรณีที่มีข้อความหรือวัตถุสิ่งของจำนวนน้อย แต่ถ้ามีสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบกันเป็นจำนวนมากแล้ว จะทำให้ข้อความมีจำนวนมากขึ้นด้วย ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อการดำเนินการสอบได้ หากมีจำนวนข้อความมากเกินไปและวิธีนี้ต้องการให้ผู้ตอบตอบทุกข้อว่าข้อความที่เปรียบเทียบแต่ละคู่ นั้น ผู้ตอบเห็นชอบหรือเห็นด้วยกับข้อความใดมากกว่า

วิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 75) ได้แสดงความคิดเห็นว่าวิธีเปรียบเทียบคู่นี้ยังใช้ได้ดีในกรณีที่ผู้วิจัยต้องการจัดอันดับสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้โดยตรง เช่น ความสวยงาม ความนิยมหรือความชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีเปรียบเทียบคู่

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการนำวิธีการเปรียบเทียบคู่ไปใช้วัดคุณลักษณะต่าง ๆ นั้น มีดังนี้

มัทนา ปิยะมาดา(2511 : 91 - 100) ได้นำไปสร้างแบบสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้ข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมที่ครูปฏิบัติซึ่งได้มาจากวิธีการพฤติกรรมวิฤติ (The Critical Incident Technique) จำนวนเป็น 5 คุณลักษณะ แล้วนำข้อความในแต่ละคุณลักษณะมาจับคู่กันตามวิธีการเปรียบเทียบคู่ ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบข้อที่ชอบปฏิบัติมากกว่า

ชวาล แพรัตกุล และคนอื่น ๆ (2517 : 1 - 2) ได้นำไปสร้างแบบสำรวจความสนใจเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ โดยร่วมมือกับกรมแรงงานและอุตสาหกรรม เพื่อค้นหาความโน้มเอียง

ที่บุคคลจะเลือกทำงานชนิดใดชนิดหนึ่งที่ตนชอบมากกว่างานชนิดอื่น ด้วยการนำข้อความที่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ จำนวน 9 กลุ่มอาชีพ มาจับคู่กันโดยวิธีสุ่มทีละคู่ รวมทั้งหมด 90 คู่ แล้วให้ผู้รับการตรวจสอบเลือกว่า ในแต่ละคู่ของกิจกรรมนั้น ผู้รับการตรวจสอบชอบทำกิจกรรมใดมากกว่า โดยจะต้องตอบทุกข้อ

บุญเรือน หมายเจริญ (2525 : 58 - 64) นำวิธีการเปรียบเทียบคู่ไปใช้ตรวจสอบความสนใจในวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 6 สาขา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยสร้างข้อความเกี่ยวกับกิจกรรม ซึ่งนักเรียนที่สนใจเรียนในแต่ละสาขาวิชาชอบปฏิบัติ แล้วนำข้อความต่าง ๆ เหล่านั้นมาจับคู่กันเป็นคำถามแต่ละข้อ ตามวิธีการเปรียบเทียบคู่

สมสร วรชัยน้อย (2532 : 38) ได้พัฒนาเทคนิควิธีเปรียบเทียบคู่ สำหรับวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย โดยเน้นที่คุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยปรับเปลี่ยนวิธีการเปรียบเทียบคู่และวิธีการวัดทัศนคติ แบบเทอร์สโตนประกอบกัน คือ ใช้วิธีการของเทอร์สโตน เพื่อสร้างข้อความวัดทัศนคติเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ และหาค่าประจำข้อความ ค่า Q-Value ของแต่ละข้อความ แล้วจึงนำข้อความที่เลือกสรรแล้วมาจับคู่ โดยวิธีการเปรียบเทียบคู่ จัดเป็นชุดของข้อความและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน โดยให้ 1 คะแนน เมื่อผู้ตอบเลือกตอบข้อความที่มีค่าประจำข้อความสูงกว่าอีกข้อความหนึ่ง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคู่ เพื่อลดการบิดเบือนคำตอบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง วิธีดำเนินการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ที่ลงทะเบียนเรียนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน (ตามนโยบายการยกเว้นการเก็บเงินค่าเล่าเรียน) ในช่วง 5 ปีแรกของโครงการ

✓ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำนวน 853 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (พลเรือน) วิธีเรียนแบบทางไกล จำนวน 762 คน

2. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (ทหารกองประจำการ) วิธีเรียนแบบทางไกล จำนวน 51 คน

3. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ พุทธศักราช 2533 จำนวน 40 คน

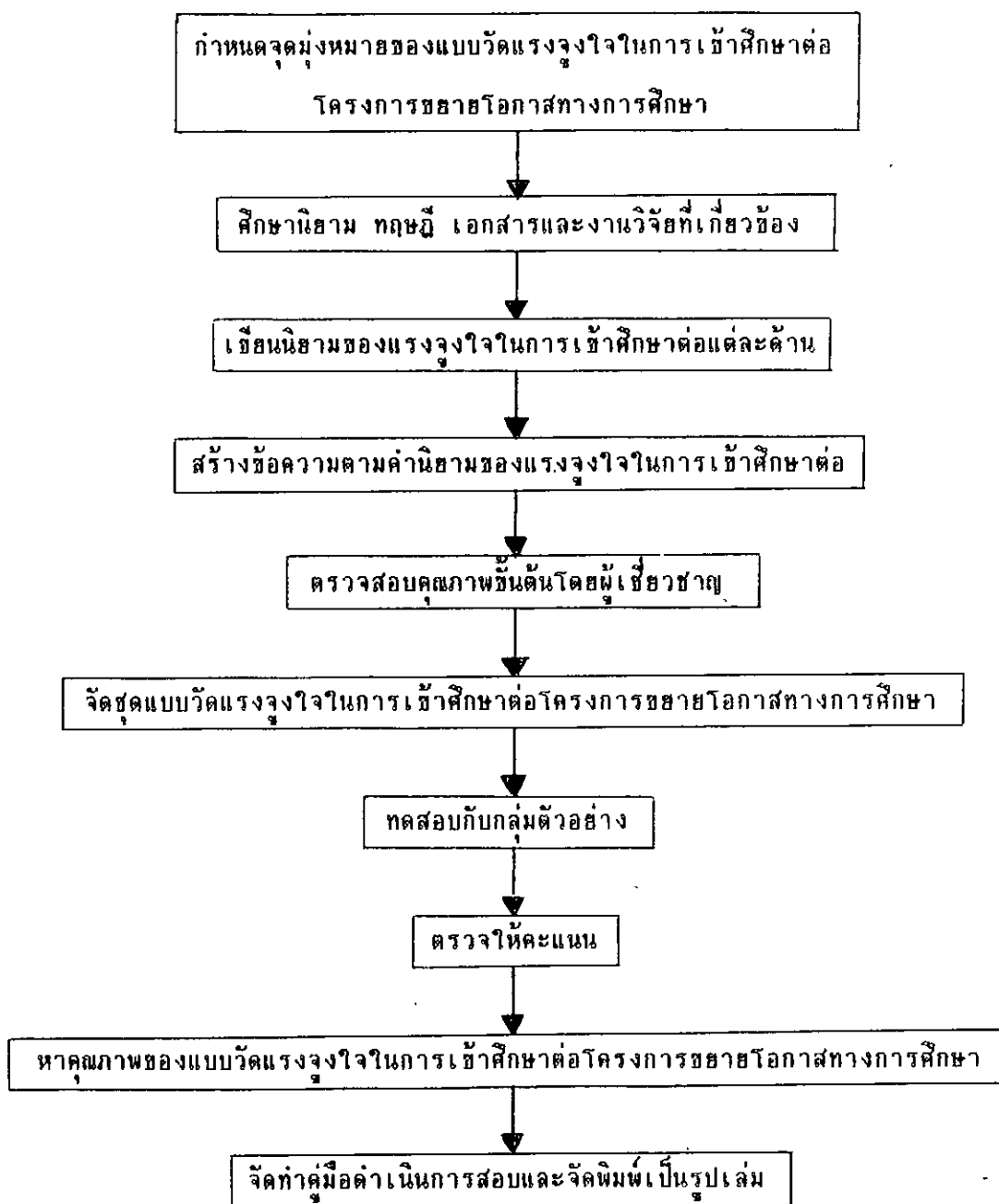
ขณะเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มาเข้าร่วมกิจกรรมพบกลุ่ม จำนวนทั้งหมด 601 คน คือ

1. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (พลเรือน) วิธีเรียนแบบทางไกล จำนวน 562 คน

2. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 (ทหารกองประจำการ) วิชัเรียนแบบทางไกล
จำนวน 18 คน

3. นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2533 จำนวน 21 คน

วิธีดำเนินการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
มีขั้นตอนดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบวัด เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีคุณภาพ

2. ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา และได้กำหนดแรงจูงใจ ออกมาเป็น 3 ด้าน คือ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ และแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง

3. เขียนนิยามของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาแต่ละด้าน ซึ่งสรุปนิยามและลักษณะของแรงจูงใจที่ค้นคว้า จากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

3.1 แรงจูงใจด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยด้านสังคมที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง เพื่อจัดความเหงา เรียนเพราะเพื่อนชวน หรือมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม

3.2 แรงจูงใจด้านอาชีพ หมายถึง ปัจจัยด้านอาชีพที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเล่นขึ้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

3.3 แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทัศน์ เพื่อยกระดับความรู้ของตน มีใจรักการเรียน ต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

4. สร้างข้อความตามคำนิยามของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ให้ครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 3 ด้าน จำนวน 105 ข้อความ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ด้านสังคม

ข้อที่	ข้อความ
1.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
2.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เพื่อนบ้านมองในแง่ดีมากขึ้น
3.	มาเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ดีกว่าอยู่บ้านเฉย ๆ
4.	การเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
5.	คนที่เข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ . ย่อมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ประสบการณ์ต่อกัน

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ด้านอาชีพ

ข้อที่	ข้อความ
1.	มาเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการวุฒิไปสมัครงานต่างประเทศ
2.	ขณะเรียนโครงการขยายโอกาสฯ สามารถทำงานไปพร้อม ๆ กันได้
3.	นายจ้างที่บริษัทให้ความสำคัญต่อลูกจ้างที่ได้รับการศึกษา
4.	สามารถนำความรู้จากโครงการขยายโอกาสฯ ไปพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้ดีขึ้น
5.	หากเรียนโครงการขยายโอกาสฯ จบจะได้งานทำที่สูงขึ้น

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ด้านการพัฒนาตนเอง

ข้อที่	ข้อความ
1.	การเป็นนักศึกษาโครงการขยายโอกาสฯ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ
2.	โครงการขยายโอกาสฯ เป็นโครงการที่น่าสนใจ
3.	รู้สึกมีความสุขที่ได้เข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ
4.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
5.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ชีวิตมีคุณค่ามากขึ้น

5. ตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ นำข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจที่รวบรวมไว้ทั้งหมดมาจัดพิมพ์เรียงเป็นรายชื่อ แยกเป็นด้าน ๆ ละ 35 ข้อความ แล้วจัดส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 คน เป็นผู้พิจารณาข้อความ เป็นรายชื่อว่าสอดคล้องกับแรงจูงใจแต่ละด้านหรือไม่ พร้อมทั้งปรับปรุงด้านภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่ามีข้อความที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 89 ข้อความ ดังนี้ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านสังคม จำนวน 27 ข้อความ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านอาชีพ จำนวน 34 ข้อความ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง จำนวน 28 ข้อความ

6. จัดชุดแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา นำข้อความที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาคัดเลือกไว้จำนวนด้านละ 5 ข้อความ รวมทั้งหมด 15 ข้อความ แล้วจัดชุดแบบวัด โดยนำข้อความแต่ละข้อความมาเข้าคู่กับข้อความอื่น ๆ ข้อความที่เข้าคู่กันต้องเป็นแรงจูงใจคนละด้านกัน แล้วสุ่มให้ข้อความหนึ่งเป็น ก และอีกข้อความหนึ่งเป็น ข สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จัดชุดแบบวัดเป็น 1 ชุด

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

คำชี้แจงสำหรับการตอบแบบวัด

แบบวัดชุดนี้จะถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของท่าน มีจำนวนทั้งสิ้น 75 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยข้อความ 2 ข้อความ นักศึกษาจะต้องเลือกข้อความใดข้อความหนึ่ง โดยพิจารณาว่าข้อความใดเป็นปัจจัยหรือตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเลือกเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สมมติว่านักศึกษาพิจารณาแล้วว่าปัจจัยหรือตัวกระตุ้นที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา คือข้อความ ก. นักศึกษาก็กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความ ก. ดังนี้

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
1.	☒	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม
	☐	ข. หากเรียนโครงการขยายโอกาสฯ จบจะได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น

7. ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่สร้างขึ้นไปสอบถามกับนักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิชเรียนแบบทางไกล ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร จำนวน 853 คน ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน 2537 มีนักศึกษาคอบแบบวัดทั้งสิ้น จำนวน 601 คน เมื่อนำมาคัดเลือก ปรากฏว่ามีแบบวัดที่สมบูรณ์ จำนวน 593 ฉบับ และไม่สมบูรณ์ จำนวน 8 ฉบับ คิดเป็นแบบวัดที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ร้อยละ 70 ของประชากร

8. การตรวจให้คะแนน หลังจากนำแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ

ขยายโอกาสทางการศึกษาไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการสอบที่ได้จากการสอบมาตรวจให้คะแนน โดยผู้ตรวจทำเฉลี่ยในการตรวจจำแนกแรงจูงใจเป็นรายด้าน ดูว่าข้อความนั้นเป็นแรงจูงใจด้านใด ถ้านักศึกษาเลือกแรงจูงใจด้านนั้นของข้อนี้จะได้ 1 คะแนน หากไม่เลือกแรงจูงใจด้านนั้นของข้อนี้ จะได้ 0 คะแนน

9. การหาคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ✓

9.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เมื่อนำแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว เพื่อตรวจสอบดูว่าข้อความแต่ละข้อความวัดแรงจูงใจแต่ละด้านตรงตามที่ต้องการศึกษาหรือไม่ โดยการนำคะแนนรายข้อ ซึ่งได้ตรวจให้คะแนนแบบ 0-1 ของแต่ละคนกับคะแนนรวมของด้านนั้น ๆ มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธี Point Biserial Correlation Coefficient (วิเชียร เกตุสิงห์. ม.ป.ป. : 22 - 25) ปรากฏค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ -.0141 ถึง .5975

9.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อตรวจสอบว่าแบบวัดนี้สามารถให้คะแนนได้อย่างคงที่แน่นอน ตามสภาพความจริงของผู้ถูกวัดเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นแบบวัดไปสอบซ้ำกับคนกลุ่มเดิมหรือกับกลุ่มอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยอาศัยผลจากการวิเคราะห์รายข้อ จากแบบสอบวัดแรงจูงใจ โดยวิธีเปรียบเทียบคู่ ที่ให้คะแนนในลักษณะ 0-1 ซึ่งการให้คะแนนลักษณะนี้เหมาะที่จะหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson (KR 20) (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ. 2528 : 168 - 169) ซึ่งปรากฏค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเอง เท่ากับ .908, .808 และ .788 ตามลำดับ

10. จัดทำคู่มือดำเนินการสอบวัด และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม คู่มือดำเนินการสอบของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ความมุ่งหมายของแบบวัด โครงสร้างของแบบวัด วิธีดำเนินการวัด วิธีการตรวจให้คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ✓

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดที่ประกอบด้วย ข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบเปรียบเทียบคู่ครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 3 ด้าน คือ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง

เกณฑ์การพิจารณาแรงจูงใจ

การพิจารณาว่านักศึกษามีแรงจูงใจด้านใดสูงกว่านั้น พิจารณาจากคะแนนรวมของแรงจูงใจในแต่ละด้าน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร นัดหมายวัน เวลา ที่จะนำแบบวัดไปสอบ
2. การดำเนินการ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. ก่อนสอบผู้ดำเนินการสอบ จะอธิบายให้ผู้สอบเข้าใจวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบวัดแรงจูงใจและวิธีการตอบแบบวัดแรงจูงใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

1. ตรวจให้คะแนนแบบ 0, 1
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้วิธี Point Biserial Correlation Coefficient
4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส

ทางการศึกษา โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR 20)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของการวัด ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

(Ferguson. 1971 : 62)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบว่าข้อความวัดแรงจูงใจแต่ละข้อวัดในสิ่งที่ต้องการศึกษาหรือไม่ โดยการนำคะแนนรายข้อของแต่ละคนกับคะแนนรวมทุกข้อมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธี Point Biserial Correlation Coefficient โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ ม.ป.ป. 22 - 25)

$$r_{pbis} = \frac{\bar{X}_p - \bar{X}_t}{S_t} \sqrt{\frac{p}{q}}$$

เมื่อ r_{pbis} แทน ค่าสหสัมพันธ์แบบ Point Biserial
Correlation Coefficient.

$\bar{X}_p$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคนที่เลือกแรงจูงใจข้อนี้ในด้านนั้น

$\bar{X}_t$ แทน คะแนนรวมเฉลี่ยของแรงจูงใจด้านนั้น

S_t แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านนั้น

p แทน สัดส่วนของคนที่เลือกแรงจูงใจข้อนั้นของด้านนั้น

q แทน สัดส่วนของคนที่ไม่เลือกแรงจูงใจข้อนั้นของด้านนั้น

$$(q = 1-p)$$

ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของ r_{pbis} โดยใช้สูตร (บุษกร เพชรวิวารณ. 2523 : 71)

$$t = r_{pbis} \sqrt{\frac{N-2}{1-(r_{pbis})^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าจาก t - distribution

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$$df = N - 2$$

2.2 หาความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีของ Kuder Richardson (KR 20) ซึ่งอาศัยผลจากการวิเคราะห์รายข้อ ดังนี้ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2528 : 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	x_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบวัด
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของด้านนั้น
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่เลือกแรงจูงใจข้อนั้นของด้านนั้น
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ไม่เลือกแรงจูงใจด้านนั้นของข้อนั้น ($q = 1-p$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักศึกษา
n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
r_{pbis}	แทน	ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
t	แทน	ค่าจาก t-distribution
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1 การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2 การประเมินความสอดคล้องของข้อความ

1.3 การจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 2 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการ
เข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1 การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส
ทางการศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างข้อความตามคำนิยามของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 3 ด้าน
จำนวน 105 ข้อความ

1.2 การประเมินความสอดคล้องของข้อความ ผู้วิจัยก็นำข้อความที่รวม
รวมไว้มาพิมพ์เรียงเป็นรายชื่อแยกเป็นด้าน ๆ ละ 35 ข้อความ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความ
รู้ความสามารถด้านการวัดผล จำนวน 5 คน เป็นผู้พิจารณาข้อความเป็นรายชื่อว่าข้อความ
แต่ละข้อความสอดคล้องกับแรงจูงใจแต่ละด้านหรือไม่ พร้อมทั้งปรับปรุงด้านภาษาเพื่อให้
เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความ
ปรากฏว่ามีค่าดัชนีตั้งแต่ -0.60 ถึง 1.00 ดังแสดงในภาคผนวก ค สำหรับข้อความที่มี
ค่าดัชนี 0.50 ขึ้นไป มีจำนวน 89 ข้อความ จึงคัดเลือกไว้เพื่อจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจใน
การเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวนด้านละ 5 ข้อความ รวมทั้งหมด
15 ข้อความ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ข้อความที่คัดเลือกไว้เพื่อจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา

ด้าน	ข้อความ
สังคม	1. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ อีกส่วนให้เรียน 2. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น 3. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น 4. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ 5. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของบุคคลทั่วไป
อาชีพ	1. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้าน อาชีพของตนเอง 2. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพ ให้สูงขึ้น 3. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ 4. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคง ก้าวหน้า 5. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ข้อความ
การพัฒนาตนเอง	1. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น 2. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป 3. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมีใจรักการเรียน 4. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด 5. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต

1.3 การจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยนำข้อความที่คัดเลือกไว้ในตารางที่ 1 มาจัดชุดแบบวัดโดยวิธีเปรียบเทียบคู่ คือ นำข้อความแต่ละข้อความมาเข้าคู่กับข้อความอื่น ๆ ข้อความที่เข้าคู่กันต้องเป็นแรงจูงใจคนละด้านกันแล้วสุ่มให้ข้อความหนึ่งเป็น ก และอีกข้อความหนึ่งเป็น ข ได้ข้อความทั้งหมด 150 ข้อความ ประมวลแล้วสุ่มข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านสังคม จำนวน 50 ข้อความ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านอาชีพ จำนวน 50 ข้อความ และข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง จำนวน 50 ข้อความ รวมเป็นแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีรูปแบบเป็นวิธีเปรียบเทียบคู่ จำนวน 1 ชุด มีจำนวนข้อ 75 ข้อ ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงข้อความแต่ละด้านที่ปรากฏในแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ด้าน	ข้อที่/ตัวเลือก
สังคม	1. ก, 2. ข, 3. ข, 4. ก, 5. ข, 7. ก, 9. ข, 10. ข, 11. ก, 13. ข, 14. ก, 16. ก, 18. ก, 19. ข, 20. ก, 21. ข, 22. ก, 23. ก, 25. ก, 26. ก, 28. ก, 30. ข, 32. ก, 33. ข, 34. ข, 36. ก, 37. ก, 38. ก, 40. ก, 42. ก, 43. ก, 44. ก, 45. ก, 46. ก, 47. ก, 49. ก, 51. ก, 52. ก, 53. ข, 54. ก, 56. ก, 57. ข, 58. ก, 59. ก, 63. ก, 65. ก, 67. ก, 69. ก, 72. ก, 75. ก
อาชีพ	1. ข, 3. ก, 4. ข, 6. ข, 8. ก, 11. ข, 12. ข, 14. ก, 15. ข, 17. ก, 18. ข, 19. ก, 20. ข, 21. ก, 24. ข, 26. ข, 27. ข, 28. ข, 29. ข, 31. ข, 32. ข, 35. ข, 37. ข, 39. ก, 41. ก, 42. ข, 44. ข, 47. ข, 48. ข, 50. ก, 52. ข, 53. ก, 54. ข, 55. ข, 56. ข, 58. ข, 60. ก, 61. ข, 62. ข, 63. ข, 64. ก, 66. ก, 68. ก, 69. ข, 70. ก, 71. ข, 73. ข, 74. ก, 75. ข

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้าน	ข้อที่/ตัวเลือก
การพัฒนาตนเอง	2. ก, 5. ก, 6. ก, 7. ข, 8. ข, 10. ก, 12. ก, 13. ก, 15. ก, 16. ข, 17. ข, 22. ข, 23. ข, 24. ก, 25. ข, 27. ก, 29. ก, 30. ก, 31. ก, 33. ก, 34. ก, 35. ก, 36. ข, 38. ข, 39. ข, 40. ข, 41. ข, 43. ข, 45. ข, 46. ข, 48. ข, 49. ข, 50. ข, 51. ข, 55. ก, 57. ก, 59. ก, 60. ข, 61. ก, 62. ก, 64. ข, 65. ข, 66. ข, 67. ข, 68. ข, 70. ข, 71. ก, 72. ข, 73. ก, 74. ข

ตอนที่ 2 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการ
เข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำผลจากการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง
เชิงโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบว่าข้อความวัดแรงจูงใจแต่ละข้อวัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
โดยการนำคะแนนรายข้อของแต่ละคนกับคะแนนรวมทุกข้อมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
โดยวิธี Point Biserial Correlation Coefficient ได้ผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบคู่

ข้อที่	r_{pbis}		
	ด้านสังคม	ด้านอาชีพ	ด้านการพัฒนาตนเอง
1	0.4623**	0.3823**	-
2	0.2599**	-	0.3144**
3	0.4013**	0.3486**	-
4	0.5461**	0.4406**	-
5	0.2226**	-	0.2747**
6	-	0.3356**	0.2092**
7	0.3370**	-	0.3681**
8	-	0.1612**	0.1224**
9	0.4188**	0.3309**	-
10	0.4775**	-	0.3726**
11	0.3590**	0.3539**	-
12	-	0.2842**	0.3040**
13	0.1459**	-	0.1911**
14	0.4379**	0.3730**	-
15	-	0.0233	0.2796**
16	0.4849**	-	0.4100**
17	-	0.3201**	0.1736**

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	r_{pbis}		
	ด้านสังคม	ด้านอาชีพ	ด้านการพัฒนาตนเอง
18	0.4894**	0.3667**	-
19	0.4149**	0.3575**	-
20	0.4204**	0.4143**	-
21	0.3323**	0.2781**	-
22	0.4636**	-	0.4028**
23	0.3869**	-	0.3064**
24	-	0.3258**	0.2627**
25	0.5147**	-	0.4262**
26	0.4541**	0.3655**	-
27	-	0.3831**	0.2259**
28	0.5644**	0.5044**	-
29	-	0.1476**	0.3142**
30	0.4431**	-	0.3983**
31	-	0.1496**	0.2814**
32	0.4813**	0.4071**	-
33	0.4745**	-	0.3527**
34	0.4837**	-	0.4478**
35	-	0.3852**	0.0727
36	0.5108**	-	0.3282**

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	r_{pbis}		
	ด้านสังคม	ด้านอาชีพ	ด้านการพัฒนาตนเอง
37	0.4425**	0.3656**	-
38	0.5284**	-	0.3560**
39	-	0.1220**	0.3476**
40	0.3613**	-	0.3975**
41	-	0.1132**	0.2261**
42	0.5197**	0.4510**	-
43	0.5613**	-	0.4305**
44	0.3330**	0.3456**	-
45	0.3891**	-	0.2084**
46	0.5183**	-	0.4215**
47	0.5975**	0.4214**	-
48	-	0.1287**	0.2394**
49	0.5043**	-	0.4673**
50	-	0.1833**	0.2454**
51	0.3947**	-	0.4002**
52	0.4275**	0.4032**	-
53	0.4304**	0.3572**	-
54	0.5254**	0.3863**	-
55	-	0.3612**	0.3076**
56	0.3116**	0.2794**	-

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	r_{pbis}		
	ด้านสังคม	ด้านอาชีพ	ด้านการพัฒนาตนเอง
57	0.3399**	-	0.2841**
58	0.5220**	0.4053**	-
59	0.3943**	-	0.2934**
60	-	0.0322	0.2195**
61	-	-0.3076**	0.2010**
62	-	0.2842**	0.0182
63	0.5350**	0.4796**	-
64	-	-0.0141	0.2222**
65	0.4254**	-	0.3054**
66	-	0.3286**	0.3058**
67	0.4608**	-	0.3405**
68	-	0.1660**	0.2691**
69	0.4633**	0.3997**	-
70	-	0.1362**	0.0505**
71	-	0.2794**	0.3064**
72	0.5226**	-	0.3205**
73	-	0.3459**	0.2551**
74	-	0.2786**	0.2921**
75	0.4859**	0.3736**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 75 ข้อ ประกอบด้วยข้อความ 150 ข้อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ -0.0141 ถึง $.5975$ ซึ่งแยกเป็นรายด้านได้ดังนี้

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านสังคม จำนวน 50 ข้อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ 0.1459 ถึง 0.5975 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ข้อ 13 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด และ ข้อ 47 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุด

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีพ จำนวน 50 ข้อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ -0.0141 ถึง 0.5044 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 15, 60 และ 64 นอกนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ข้อ 64 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด และข้อ 28 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุด

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาด้านการพัฒนาตนเอง จำนวน 50 ข้อความ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ 0.0182 ถึง 0.4673 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 35, 62 และ 70 นอกนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ข้อ 62 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างต่ำสุด และข้อ 49 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงสุด

สำหรับข้อที่ค่าความเที่ยงตรงไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินี้ ผู้วิจัยได้ตัดออกจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 15, 35, 60, 62, 64 และ 70 จึงเหลือแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 69 ข้อ

ตอนที่ 3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษามาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ซึ่งอาศัยผลจากการวิเคราะห์รายข้อ โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson (KR 20) ได้ผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบคู่

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	N	n	r_{tt}
ด้านสังคม	593	50	0.908
ด้านอาชีพ	593	47	0.808
ด้านการพัฒนาตนเอง	593	47	0.788

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .908, .808 และ .788 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณสมบัติที่สามารถวัดแรงจูงใจได้ตรงตามลักษณะของแรงจูงใจที่ต้องการจะวัดได้อย่างคงที่แน่นอน

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยวิธีเปรียบเทียบคู่
2. เพื่อหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
3. เพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร ที่ลงทะเบียนเรียนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในช่วง 5 ปีแรกของโครงการ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 853 คน ในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลมีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการพบกลุ่มและตอบแบบวัดจำนวน 601 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 ของประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดที่ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบเปรียบเทียบคู่ครอบคลุมแรงจูงใจทั้ง 3 ด้าน คือ แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ และแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง รวมจำนวน 75 ข้อ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร และนัดหมายวัน เวลาที่จะนำแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
2. เตรียมแบบวัดให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการสอบ และผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. ก่อนสอบผู้ดำเนินการสอบ อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบวัดแรงจูงใจ และวิธีการตอบแบบวัดแรงจูงใจ
4. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์เป็นรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม มีค่าตั้งแต่ 0.1459 ถึง .5975

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านอาชีพ มีค่าตั้งแต่ -0.0141 ถึง .5044

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาค้นเอง มีค่าตั้งแต่ 0.0182 ถึง 0.4673

สำหรับข้อที่ค่าความเที่ยงตรงไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น ได้ตัดออกจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 15, 35, 60, 62, 64, 70 ดังนั้นจึงเหลือแบบวัดทั้งหมดจำนวน 69 ข้อ ดังภาคผนวก จ
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม มีค่าเท่ากับ .908

ความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านอาชีพ มีค่าเท่ากับ .808

ความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาดตนเอง มีค่าเท่ากับ .788

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายคือ ศึกษาการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบคู่ ซึ่งอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี Point Biserial Correlation Coefficient ปรากฏว่าข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านสังคม ได้ค่าความเที่ยงตรง ตั้งแต่ 0.1459 ถึง 0.5975 มีความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าข้อความวัดแรงจูงใจด้านสังคม สามารถวัดตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้ ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านอาชีพ ได้ค่าความเที่ยงตรงตั้งแต่ -0.0141 ถึง 0.5044 มีข้อความจำนวน 3 ข้อความ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านการพัฒนาดตนเอง ได้ค่าความเที่ยงตรง ตั้งแต่ 0.0182 ถึง 0.4673 มีข้อความจำนวน 3 ข้อความ ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเกิดจากความกำกวมของข้อความที่ทำให้เกิดความสับสนในการตอบหรือเกิดจากองค์ประกอบอื่น ดังคำกล่าวของอีเบล (Ebel, 1965 : 20) ซึ่งได้กล่าวถึงความเที่ยงตรงของแบบทดสอบว่าขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่างเช่น การดำเนินการสอบ เวลา เงื่อนไขในการสอบ ลักษณะของแบบทดสอบ และส่วนประกอบอื่น ๆ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่น โดยวิธีสูตรของ Kuder - Richardson (KR 20) ปรากฏว่าข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .908 ข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .808 และข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านการพัฒนาดตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .788 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผู้สร้างไว้ พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกัน เช่น แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบ

ที่สร้างโดย ณัฐดิ ธรรมมงคล (2534 : 43) ซึ่งแบบสอบถามแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.740 ถึง 0.880 ส่วนแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มุ่งใจในการมาเรียนของนักศึกษาเอกโรงเรียนสาธิตสามัญ ที่สร้างโดย ทรงวุฒิ รัตนเพชร (2535 : 33) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.817 จึงอาจกล่าวได้ว่าแบบวัดแรงจูงใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้านสังคมมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเอง ก็ถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เพราะโดยทั่วไปแล้ว ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตั้งแต่ 0.70 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเชื่อถือได้ (อนันต์ ทรัพย์สภา, 2525 : 153)

ข้อเสนอแนะ

จากการทำการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะนำแบบวัดชุดนี้ไปใช้

ในการนำแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาไปใช้ ควรใช้ควบคู่กับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ เพื่อผลการวัดที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างต่อไป

2.1 ควรจะได้มีการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเกี่ยวกับโครงการอื่น ๆ ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนต่อไป เช่น หลักสูตร ปวช. ทางไกล เพื่อจะได้พัฒนาแบบวัดแรงจูงใจให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

2.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น โดยใช้ประชากรในระดับประเทศ เพื่อให้ผลวิจัยมีความเชื่อมั่นสูง

2.3 ควรหาเกณฑ์ปกติของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบต่อไป

2.4 ควรศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในกลุ่มต่าง ๆ ว่าแต่ละกลุ่มมีแรงจูงใจสูงในด้านใด

2.5 การหาค่าสหสัมพันธ์โดยใช้สูตร Point Biserial Correlation Coefficient ซึ่งนำคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมมาคำนวณนั้น เนื่องจากค่าที่ได้เป็นคะแนนรวมจะมีค่าของคะแนนรายข้อนั้นรวมอยู่ด้วย จึงทำให้ค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้สูงขึ้น

מרחק מדד

บรรณานุกรม

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน

ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 -2539). กรุงเทพฯ : ไกลเดีย สแควร์. 2534.

. รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2534.

. รวบรวมหนังสือสั่งการ คำสั่ง ระเบียบ แนวปฏิบัติและบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ

การดำเนินการโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ :

อักษรไทย, 2535.

การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร, ศูนย์. สถิณักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ยโสธร : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร, 2536.

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. "ความต้องการทางการศึกษา" "โอกาสทางการเลือก," วารสารการ

ศึกษาแห่งชาติ. 2 : 17-23 ; ธันวาคม 2524 - มกราคม 2525.

ชวาล แพวัฒกุล และคณะอื่น ๆ. โครงการสร้างแบบทดสอบเพื่อแนะแนววิชาอาชีพระหว่างทาง

แรงงาน ชุขอม สำนักงานทดสอบ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,

2517.

ชัชวาล นาคบุปผา. "พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ," คุรุปริทัศน์. 11 : 54-58 ;

สิงหาคม, 2529.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

ณรงค์ เทียนส่ง. "เหตุผลที่ผู้ใหญ่ไปเรียนการศึกษาผู้ใหญ่," วารสารการศึกษานอกโรงเรียน.

113 : 24-25 ; เมษายน - พฤษภาคม 2526.

พัชรวุฒิ ธรรมกุลมณฑล. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียน

อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนสายสามัญ

ระดับประถมศึกษาประเภทวิทย์เรียนด้วยตนเองในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

- ทิพย์วรรณ แพรวงส์ ฅ ออธธา. "เรียนเพื่ออะไร," วิทยาสาร. 4 : 32-35 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2526.
- บุษกร เพชรวิจิตรพันธ์. สหสัมพันธ์ ประเภทและวิธีการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- บุญเรือน เหมายเจริญ. การสร้างแบบตรวจสอบความสนใจในวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ 6 สาขา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : ม.ป.บ., 2525. อัดสำเนา.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กิษย์อักษร, 2528.
- _____. "ผู้ใหญ่เรียนรู้อย่างไร," วารสารการศึกษานอกโรงเรียน. 164 : 27 ; ตุลาคม - พฤศจิกายน 2534.
- ประกาศรี มานะ. ลักษณะของผู้ตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อในโปรแกรมการศึกษานักเรียน
แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 4 ศึกษาธิการจังหวัด สมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528. อัดสำเนา.
- ประยูร อาษานาม. "ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้และการเรียนการสอน ในระดับประถมศึกษา," วารสารศึกษาศาสตร์. 7(1) : 18-19 ; ตุลาคม 2525 - มกราคม 2526.
- ปราณี สุธีรนาทิจ. ภูมิหลังของนักศึกษาระดับ 3. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- พลัดกระทรง, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานผลการสัมมนาเรื่อง การขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของครูสภา, 2535.
- มณฑนา ปิยะมาดา. การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- รัตนา พุ่มไพศาล. การศึกษาผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ : ห้องภาพสุวรรณ, 2521.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2528.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.

—————. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : เรือนอักษร, ม.ป.ป.

สงขล ลักษณ์. "เอกสารการอบรมวิจัยปฏิบัติการครั้งที่ 7," การประเมินผลหลักสูตรด้าน

คุณลักษณะ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ และบุษกร เพชรวิวรรณ์. การวัดผลทางการศึกษา. 5(2) : 47-58 ; กันยายน - ธันวาคม 2526.

สมสร วังช้อยน้อย. การพัฒนาเทคนิคการเปรียบเทียบค่าเพื่อวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย. ปรินญา นิพนธ์ ศศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2532. อัดสำเนา.

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา, 2518.

สุพิตรา เพชรสุทธิ. การสำรวจความสนใจและความต้องการในการฝึกอบรมวิชาของทหารเกณฑ์ ที่สังกัดกองทัพบกในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2518. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2518. อัดสำเนา.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

สุนทร โคตรบรรเทา. การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

โสมอุษา เลิศถนอม. เหตุผลใจและความต้องการของผู้เรียน ในโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

อัมเฒ่ พงษ์สัตยา. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนของผู้ไม่รู้หนังสือตามโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529. อัดสำเนา.

อัมเฒ่ ศรีโสภา. ทฤษฎีการวัด การทดสอบ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2525.

อมรรวม จามน้อยพรหม. มูลเหตุปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับ 4 ของโรงเรียน สกลราชวิทยานุกูล สกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.

อังฉา กัลยาณชาติ. เหตุผลใจและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการ
ศึกษาผู้ใหญ่สาขาสัมัญ ระดับ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524. อัดสำเนา.

Boshier, Roger W. "Motivation Orientation of Adult Education Participant :
A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology," Adult Education.
21(1) : 1971.

Darkenwald, Gordon C. and Sharan B. Merriam. Adult Education : Foundation
of Practice. New York : Harper & Row Publishers, 1982.

Ebel, Robert L. Measuring Educational Achievement. New Jersey : Englewood
Cliffs, 1965.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.

/ Good, Cater V. Dictionary of Education. New York : Mc Graw - Hill, 1973.

Houle, Cyril O. The Inquiring Mind. Madison, Wisc, : University of
Wisconsin Press, 1961.

Morgan. Clifford T. and Richard A. Ring. Introduction to Psychology.
New York : Mc Graw-Hill Book Co., 1966.

Morstein, Barry R. and Jene C. Smart. "Reasons for Participation in
Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group
Differences," Adult Education. 24(2) : 1974.

National Institute for Adult Education. "Adequacy of Provision," Adult
Education. 42(6) : 1970.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 1007/ ๒4๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒1 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดยโสธร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวชมภู ชูตินันท์กุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้นักศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มเป้าหมาย พลเรือน ทหารกองประจำการและประกาศนียบัตรอาชีพ ตอบแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสฯ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/ ๒4๔4

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๖ กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ 16

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวชมภู ชูตินันทกุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบ
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้นักศึกษาคณะโครงการขยายโอกาสทางการศึกษากลุ่มเป้าหมาย
ทหารกองประจำการ ตอบแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดฯให้แก่ นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยูภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/ ๒๕๐๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชินีบูรณะ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวชมภู ชูตินันท์กุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรียบเทียบอยู่
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพฤกษ์ ประธาน

รศ.ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ อ.แนนน้อย เพชรรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินความ
สอดคล้องของข้อความ

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดฯให้แก่ นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อความ

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อความ

เรียน.....

ด้วยผู้วิจัยเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง "การสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาส โดยวิธีเปรียบเทียบคู่" จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านพิจารณาข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจว่าสอดคล้องกับคำนิยามของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสในแต่ละด้านหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ด้านคือ

1. แรงจูงใจด้านสังคม หมายถึงปัจจัยด้านสังคมที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการตามให้ทันผู้อื่น ไม่อยากล้าหลัง เพื่อขจัดความเหงา เรียนเพราะเพื่อนชวน หรือมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม

2. แรงจูงใจด้านอาชีพ หมายถึงปัจจัยด้านอาชีพที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

3. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึงปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ เพื่อยกระดับความรู้ของตน มีใจรักการเรียน ต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

หากท่านพิจารณาแล้วว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับแรงจูงใจด้านนั้น ขอให้กาเครื่องหมาย / ในช่องสอดคล้อง

หากท่านพิจารณาแล้วไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับแรงจูงใจด้านนั้นหรือไม่ ขอให้กาเครื่องหมาย / ในช่องไม่แน่ใจ

หากท่านพิจารณาแล้วว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับแรงจูงใจด้านนั้น ขอให้กาเครื่องหมาย / ในช่องไม่สอดคล้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวชมภู ชูตินันทกุล

ผู้วิจัย

แรงจูงใจด้านสังคม

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น				
2.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป				
3.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็น				
4.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้น				
5.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้หลีกเลี่ยงปัญหาทางบ้านได้				
6.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม				
7.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ช่วยลดค่าครองชีพเกี่ยวกับการว่างงาน				
8.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ				
9.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกเมื่อสอบเข้าเรียนต่อที่อื่นไม่ได้				
10.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
11.	การเป็นนักศึกษาโครงการขยายโอกาสฯ ได้รับสิทธิพิเศษมากกว่านักศึกษาปกติ				
12.	การเป็นนักศึกษาโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสได้เปลี่ยนสภาพแวดล้อม				
13.	การเป็นนักศึกษาโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้พบบุคคลที่มีสถานภาพที่ดีของสังคม				
14.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ช่วยเพิ่มความมั่นใจเมื่อเข้าสังคม				
15.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้ก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงของสังคม				
16.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นผู้ทันสมัย				
17.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน				
18.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง				
19.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้ขยายวงการติดต่อสัมพันธ์ให้กว้างขึ้น				
20.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้รู้จักกับผู้มีคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ				
21.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ตนเองให้สังคมรู้จัก				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
22.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ จัดความเหมาได้				
23.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็น การสืบทอดเจตนารมณ์ของผู้ปกครอง				
24.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม				
25.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ เป็นส่วนหนึ่งของสังคม				
26.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ มีโอกาสฝึกทักษะด้านการเข้าสังคม				
27.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ มีโอกาสเลื่อนชั้นทางสังคม				
28.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ มีโอกาสคบเพื่อนต่างเพศ				
29.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา				
30.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน				
31.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อประโยชน์ทางสังคมบางประการ				
32.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
33.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อต้องการเข้าใจปัญหาสังคม				
34.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงาน				
35.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะไม่ต้องการอยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้อื่น				

แรงจูงใจด้านอาชีพ

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น				
2.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสหารายได้ระหว่างเรียน				
3.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้รับรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิม				
4.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสได้รับเลือกเป็นหัวหน้างาน				
5.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสได้เลื่อนเงินเดือนสูงขึ้น				
6.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ดี				
7.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง				
8.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสมองหาช่องทางในการสร้างงาน				
9.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้รู้แนวทางในการปรับปรุงอาชีพ				
10.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้พื้นฐานทางอาชีพที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
11.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสร่วมประกอบอาชีพอิสระ				
12.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและหัวหน้างาน				
13.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสดำเนินกิจกรรมทางอาชีพให้สูงขึ้น				
14.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า				
15.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสดำเนินกิจการในอนาคต				
16.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นการเตรียมแสวงหาอาชีพสำหรับอนาคต				
17.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นบันไดไปสู่ความก้าวหน้าในอาชีพ				
18.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นการเพิ่มโอกาสในการหางานใหม่				
19.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ				
20.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อจะได้ไม่ต้องทำงานหนัก				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
21.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะวิชาที่เรียนอยู่เป็นความต้องการของ ตลาดแรงงาน				
22.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ				
23.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปจัดตั้งชมรมหรือ ศูนย์ฝึกอาชีพ				
24.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะต้องการเป็นอาสาสมัครสอนวิชาชีพ ให้กับชุมชน				
25.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะเป็นวิชาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง				
26.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะนายจ้างให้ความสำคัญต่อลูกจ้าง ที่ได้รับการศึกษา				
27.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลัก				
28.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพรอง				
29.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อต้องการรู้แหล่งตลาดแรงงาน				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
30.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการขยายขอบข่ายงานอาชีพ				
31.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อแสวงหาสมาชิกในการรวมกลุ่มกันทำ อาชีพ				
32.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการสร้างอาชีพใหม่				
33.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อจัดทำแผนการฝึกประกอบการในอาชีพ อย่างมีระบบ				
34.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้รู้ภาวะการตลาด				
35.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมองเห็นผลดีของการประกอบอาชีพ				

แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
1.	การเป็นนักศึกษาโครงการขยายโอกาส ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ				
2.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็น สิ่งที่ท้าทายความสามารถ				
3.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็น สิ่งที่น่าสนใจ				
4.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้ มีความรู้เพิ่มขึ้น				
5.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้ ชีวิตมีคุณค่ามากขึ้น				
6.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็น การพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น				
7.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมีใจรักการเรียน				
8.	สมัครใจเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เอง โดยไม่ได้ถูกบังคับ				
9.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมั่นใจว่ามีความสามารถเรียนได้				
10.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้ มากที่สุด				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
11.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ พิสูจน์ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองก็เรียนได้				
12.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ให้เป็นแบบอย่างของลูก น้อง หรือญาติ				
13.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะอยากเป็นนักศึกษา				
14.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ให้มีความรู้ทัดเทียมผู้อื่น				
15.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่				
16.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการความก้าวหน้าในชีวิต				
17.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ให้เข้าใจตนเอง				
18.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็น การเพิ่มศักยภาพของตนเอง				
19.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์				
20.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการรู้ลักษณะของวิชาที่เรียน				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ สังเกต
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
21.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ เป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป				
22.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ลดปมด้อยของตนเอง				
23.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ มีโอกาสนับเป็นผู้นำ				
24.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะทำให้ได้รับความรู้ภายในระยะ เวลานั้น ๆ				
25.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ต้องการให้เกิดประโยชน์ในการใช้ชีวิต ในสังคมได้อย่างมีความสุข				
26.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น				
27.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อ ให้บรรลุถึงอุดมการณ์ที่ตั้งไว้				
28.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะไม่ต้องการให้เป็นภาระของผู้อื่น				
29.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปเทียบโอนในหลักสูตร อื่น ๆ				

ข้อที่	เหตุผลในการเข้าเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
30.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน การดำเนินชีวิต				
31.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง				
32.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อลดความตึงเครียดของอารมณ์				
33.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการเปลี่ยนบรรยากาศให้กับตนเอง				
34.	การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ก่อให้เกิดความสุขแก่ตนเอง				
35.	สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา				

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความ

ตาราง 5 แสดงดัชนีความสอดคล้องของข้อความเพื่อนำไปจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจ
ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม

ข้อที่	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
1.			/			/			/			/			/	1.00
2.			/			/			/			/			/	1.00
3.			/			/			/			/			/	1.00
4.	/				/		/					/			/	0.00
5.		/			/			/				/	/			0.00
6.			/			/			/			/			/	1.00
7.	/					/			/			/			/	0.60
8.			/			/			/			/			/	1.00
9.	/			/				/		/				/		-0.60
10.		/				/			/	/				/		0.20
11.			/	/					/		/				/	0.40
12.			/	/					/		/				/	0.40
13.			/			/			/		/				/	0.80
14.			/			/			/		/			/		0.60
15.			/			/			/		/			/		0.60
16.			/			/			/		/			/		0.60
17.			/			/			/		/				/	0.80
18.			/			/			/		/				/	0.80
19.			/			/			/		/				/	0.80
20.			/			/			/		/				/	0.80

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
21.			/			/			/			/			/			/	0.80
22.			/			/			/			/			/			/	0.60
23.			/			/			/			/			/			/	0.60
24.			/			/			/			/			/			/	0.80
25.			/			/			/			/			/			/	0.80
26.			/			/			/			/			/			/	0.60
27.			/			/			/			/			/			/	0.60
28.			/			/			/			/			/			/	0.80
29.			/		/				/			/			/			/	0.40
30.			/			/			/			/			/			/	0.80
31.			/		/				/			/			/			/	0.60
32.			/			/			/			/		/				/	1.00
33.			/			/			/		/	/			/			/	0.60
34.			/			/			/		/	/			/			/	0.60
35.			/		/				/		/	/			/			/	0.20

ตาราง 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความเพื่อนำไปจัดชุดแบบวัดแรงจูงใจ

ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านอาชีพ

ข้อที่	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
1.			/			/			/			/			/	1.00
2.			/			/			/			/			/	1.00
3.			/			/			/			/			/	1.00
4.			/			/			/			/			/	1.00
5.			/			/			/			/			/	1.00
6.			/			/			/			/			/	1.00
7.			/			/			/			/			/	1.00
8.			/			/			/			/			/	1.00
9.			/			/			/			/			/	1.00
10.			/		/				/			/			/	0.80
11.			/			/			/			/			/	1.00
12.			/			/			/		/			/		0.60
13.			/			/			/			/			/	1.00
14.			/			/			/			/			/	1.00
15.			/			/			/			/			/	1.00
16.			/			/			/			/			/	1.00
17.			/			/			/			/			/	1.00
18.			/			/			/			/			/	1.00
19.			/			/			/			/			/	1.00
20.			/		/				/		/			/		0.40

ตาราง 6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ ข้อที่	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
21.			/			/			/			/			/	1.00
22.			/			/			/			/			/	1.00
23.		/				/			/			/		/		0.60
24.			/			/			/			/		/		1.00
25.			/			/			/	/					/	0.80
26.			/			/			/			/	/			0.60
27.			/			/			/			/			/	1.00
28.			/			/			/			/			/	1.00
29.			/			/			/			/		/		0.80
30.			/			/			/			/			/	1.00
31.			/			/			/			/	/			0.60
32.			/			/			/			/			/	1.00
33.			/			/			/			/		/		0.80
34.			/			/			/			/			/	1.00
35.			/			/			/			/			/	1.00

ตาราง 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความเพื่อนำไปจัดรูปแบบวัดแรงจูงใจ

ในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาดนเคง

ผู้เชี่ยวชาญ	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
ข้อที่																
1.			/			/			/			/				0.40
2.			/			/			/			/				0.40
3.			/			/			/			/				0.40
4.			/			/			/			/			/	1.00
5.			/			/			/			/	/			0.60
6.			/			/			/			/			/	1.00
7.			/			/			/			/			/	1.00
8.			/			/			/			/	/			0.60
9.			/			/			/			/	/			0.60
10.			/			/			/			/			/	1.00
11.			/			/			/			/	/			0.40
12.			/			/			/			/			/	0.80
13.			/			/			/			/	/			0.40
14.			/			/			/			/			/	1.00
15.			/			/			/			/			/	1.00
16.			/			/			/			/			/	1.00
17.			/			/			/			/			/	0.80
18.			/			/			/			/			/	1.00
19.			/			/		/				/			/	0.80
20.			/			/	/					/			/	0.20

ตาราง 7 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3			คนที่ 4			คนที่ 5			IOC
	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	-1	0	+1	
ข้อที่																
21.			/			/			/			/			/	1.00
22.			/			/			/			/			/	0.40
23.			/			/			/			/			/	0.60
24.			/			/			/			/			/	0.80
25.			/			/			/			/			/	0.80
26.			/			/			/			/			/	0.80
27.			/			/			/			/			/	0.60
28.			/			/			/			/			/	0.80
29.			/			/			/			/			/	0.80
30.			/			/			/			/			/	1.00
31.			/			/			/			/			/	1.00
32.			/			/			/			/			/	0.60
33.			/			/			/			/			/	0.60
34.			/			/			/			/			/	0.60
35.			/			/			/			/			/	1.00

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เข้าร่วมงาน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศ. วาสนา ประवालพุกษ์
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์ยุพา มานะจิตต์
ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. อาจารย์เน่งน้อย เพชรรัตน์
โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม

ภาคผนวก จ

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

คำชี้แจงสำหรับการตอบแบบวัด

1. แบบวัดชุดนี้จะถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของท่าน มีจำนวนทั้งสิ้น 69 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยข้อความ 2 ข้อความ นักศึกษาจะต้องเลือกข้อความใดข้อความหนึ่ง โดยพิจารณาว่า ข้อความใดเป็นปัจจัยหรือตัวกระตุ้นให้นักศึกษาเลือกเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สมมติว่านักศึกษาพิจารณาแล้วว่าปัจจัยหรือตัวกระตุ้นที่ทำให้นักศึกษาเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาคือ ข้อความ ก. นักศึกษาก็กวาดเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความ ก. ดังนี้
 (0) ☒ ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม
☐ ข. หากเรียนโครงการขยายโอกาสฯ จบจะได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น
2. แบบวัดทั้ง 69 ข้อ จะประกอบด้วยข้อความประเภทเดียวกับตัวอย่างข้างต้น ขอให้นักศึกษาพิจารณาเปรียบเทียบเป็นข้อ ๆ ไป และตอบให้ครบทุกข้อ
3. กรุณาส่งแบบวัดคืนภายในวันที่

ขอขอบคุณ

กลุ่มเป้าหมาย

พลเรือน

ทหาร

ประกาศโยกย้ายอาชีพ

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
1.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน /
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
2.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น /
3.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีเพื่อนใหม่มากขึ้น ✓
4.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน /
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
5.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ /
6.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
7.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมีใจรักการเรียน
8.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อต้องการให้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
9.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
10.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
11.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ /
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
12.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
13.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
14.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
15.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
16.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
17.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
18.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า / <i>social level</i>
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป <i>Social</i>
19.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
20.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ <i>Social</i>
21.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
22.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
23.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
24.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมีใจรักการเรียน
25.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
26.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
27.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
28.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
29.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
30.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
31.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
32.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
33.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส เพราะมีใจรักการเรียน
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาส ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
34.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
35.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสดอกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
36.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
37.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
38.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
39.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
40.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
41.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป
42.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสร่วมกิจกรรมด้านอาชีพของตนเอง
43.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
44.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
45.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
46.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต
47.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
48.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
49.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป
50.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
51.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
52.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
53.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
54.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
55.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เป็นทางเลือกใหม่ที่สังคมยอมรับ

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
56.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
57.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ต้องการความก้าวหน้าในวิชา
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น
58.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
59.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชักชวนให้เรียน
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อหาช่องทางในการประกอบอาชีพ
60.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
61.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
62.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด
63.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป
64.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีเพื่อนใหม่เพิ่มมากขึ้น
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
65.	☐	ก. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง
66.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
67.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพ
68.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพให้สูงขึ้น
	☐	ข. สมัครเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ เพราะมีใจรักการเรียน
69.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้เป็นที่ยกย่องของคนทั่วไป
	☐	ข. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้มีโอกาสสำรวจความถนัดด้านอาชีพของตนเอง

ภาคผนวก จ

คู่มือดำเนินการสอบแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

คู่มือคำแนะนำการสอบแบบวัดแรงจูงใจ

ในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรี๊ยะเทียบคู่

ความหมายของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียนตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยด้านสังคมที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการติดต่อกับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากด้าหลัง เพื่อจัดความเหงา เรียนเพราะเพื่อนชวน หรือมีเวลาว่างช่วงนี้เพื่อดี ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม

2. แรงจูงใจด้านอาชีพ หมายถึง ปัจจัยด้านอาชีพที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพ เพื่อจะได้หางานทำได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

3. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าเรียน เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ เพื่อยกระดับความรู้ของตน มีใจรักการเรียน ต้องการใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีเปรี๊ยะเทียบคู่ สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการวัดแรงจูงใจของนักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ว่ามีแรงจูงใจในด้านใดสูง อันจะเป็นประโยชน์สำหรับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์ชักจูงให้ประชาชนที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษ และเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น

โครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธี
เปรียบเทียบคู่เป็นแบบวัดที่ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ในแต่ละข้อจะมีข้อความ
2 ข้อความคือ ข้อความ ก และข้อความ ข ให้ผู้ตอบเลือกว่าข้อความใดเป็นปัจจัยหรือตัวกระตุ้น
ให้นักศึกษาเลือกเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา แบบวัดนี้มีจำนวน 69 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ข้อ	คำตอบ	ข้อความ
1.	☐	ก. การเข้าเรียนโครงการขยายโอกาสฯ ทำให้ได้สร้างประโยชน์กับสังคม
	☐	ข. หากเรียนโครงการขยายโอกาสฯ จบจะได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้น

การพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
โดยวิธีเปรียบเทียบคู่นี้ได้ดำเนินการสร้างตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2537 ถึงเดือนกรกฎาคม
พ.ศ. 2537 จึงสำเร็จตามต้องการ การดำเนินการประเมินและปรับปรุงมีดังนี้ คือ

การประเมินความสอดคล้องของข้อความ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ข้อความ
ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 89 ข้อความ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อความที่ผ่านการประเมินมาจัดชุดเป็น
แบบวัดแรงจูงใจได้จำนวน 75 ข้อ นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 601 คน ได้แบบวัด
ที่มีคุณภาพ 1 ชุด จำนวน 69 ข้อ ปรากฏค่าคุณภาพดังนี้

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการ
ขยายโอกาสทางการศึกษา

ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเอง ปรากฏดังนี้

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	r_{pbis}
ด้านสังคม	0.1459 - 0.5975
ด้านอาชีพ	0.1132 - 0.5044
ด้านการพัฒนาตนเอง	0.1224 - 0.4673

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเอง ปรากฏดังนี้

แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา	N	n	r_{tt}
ด้านสังคม	593	50	.908
ด้านอาชีพ	593	47	.808
ด้านการพัฒนาตนเอง	593	47	.788

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็น 3 ระยะคือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีปฏิบัติขณะสอบ และ เมื่อสอบเสร็จแล้ว มีลำดับดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบล่วงหน้า
 - 1.2 เตรียมห้องสอบให้เรียบร้อย และมีผู้ดำเนินการสอบ 1 คนกับผู้ช่วย 1 คน
 - 1.3 เตรียมอุปกรณ์การสอบที่ใช้ในการสอบ ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ให้มีจำนวนมากกว่าผู้เข้าสอบ ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์
 - 1.4 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงวิธีทำแบบวัดเหล่านี้นล่วงหน้า เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่ว
2. วิธีปฏิบัติขณะสอบ ควรปฏิบัติดังนี้
 - 2.1 พยายามนำใจของผู้สอบ ให้มีความกระตือรือร้นที่จะทำการสอบและตอบด้วยความจริงใจมากที่สุด และแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอบ
 - 2.2 การให้คำชี้แจง ผู้ดำเนินการสอบต้องให้คำชี้แจงตามรายละเอียดที่ปรากฏอยู่บนแผ่นหน้าของแบบวัด โดยอธิบายวิธีการตอบให้ผู้ตอบเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งทุกคน
3. วิธีปฏิบัติหลังสอบเสร็จ ควรปฏิบัติดังนี้
 - 3.1 เก็บแบบวัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาให้ครบถ้วน
 - 3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวคำชมเชยผู้เข้าสอบ ที่พยายามตั้งใจตอบแบบวัดเป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้สอบเกิดความภาคภูมิใจ

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน ผู้ตรวจต้องยึดหลักการตรวจให้คะแนน ดังนี้

1. ทำเฉลยจำแนกแรงจูงใจเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน
 2. การตรวจให้ตรวจทีละด้าน
 3. ให้ 1 คะแนน สำหรับผู้ที่เลือกแรงจูงใจด้านหนึ่งของข้อนั้น (ข้อที่ตรงกับเฉลย)
 4. ให้ 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ไม่เลือกแรงจูงใจด้านหนึ่งของข้อนั้น (ข้อที่ไม่ตรงกับเฉลย)
- โดยมีเฉลยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

เฉลยแรงจูงใจด้านสังคม จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ
1	ก	23	ก	47	ก
2	ข	25	ก	49	ก
3	ข	26	ก	51	ก
4	ก	28	ก	52	ก
5	ข	30	ข	53	ข
7	ก	32	ก	54	ก
9	ข	33	ข	56	ก
10	ข	34	ข	57	ข
11	ก	36	ก	58	ก
13	ข	37	ก	59	ก
14	ก	38	ก	63	ก
16	ก	40	ก	65	ก
18	ก	42	ก	67	ก
19	ข	43	ก	69	ก
20	ก	44	ก	72	ก
21	ข	45	ก	75	ก
22	ก	46	ก		

เฉลยแรงจูงใจด้านอาชีพ จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ
1	ท	27	ท	55	ท
3	ก	28	ท	56	ท
4	ท	29	ท	58	ท
6	ท	31	ท	60	ก
8	ก	32	ท	61	ท
9	ก	35	ท	62	ท
11	ท	37	ท	63	ท
12	ท	39	ก	64	ก
14	ก	41	ก	66	ก
15	ท	42	ท	68	ก
17	ก	44	ท	69	ท
18	ท	47	ท	70	ก
19	ก	48	ก	71	ท
20	ท	50	ก	73	ท
21	ก	52	ท	74	ก
24	ท	53	ก	75	ท
26	ท	54	ท		

เฉลยแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ	ข้อที่	ข้อความ
2	ก	30	ก	55	ก
5	ก	31	ก	57	ก
6	ก	33	ก	59	ก
7	ข	34	ก	60	ข
8	ข	35	ก	61	ก
10	ก	36	ข	62	ก
12	ก	38	ข	64	ข
13	ก	39	ข	65	ข
15	ก	40	ข	66	ข
16	ข	41	ข	67	ข
17	ข	43	ข	68	ข
22	ข	45	ข	70	ข
23	ข	46	ข	71	ก
24	ก	48	ข	72	ข
25	ข	49	ข	73	ก
27	ก	50	ข	74	ข
29	ก	51	ข		

เกณฑ์การพิจารณาแรงจูงใจ

การพิจารณาว่านักศึกษามีแรงจูงใจด้านใดนั้น พิจารณาจากคะแนนรวมของแรงจูงใจในแต่ละด้าน โดยนำคะแนนจากการตรวจทั้ง 3 ด้านมาเปรียบเทียบกัน ถ้าแรงจูงใจด้านใด สูงกว่าด้านอื่น ๆ เป็นพิเศษ แสดงว่านักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อด้วยแรงจูงใจ ด้านนั้น ซึ่งคะแนนแตกต่างกันมากเท่าไร แรงจูงใจยิ่งเด่นชัด หากคะแนนใกล้เคียงกันแสดงว่านักศึกษามีแรงจูงใจหลายด้านประกอบกัน แต่ไม่สามารถระบุได้เด่นชัดว่าเป็นแรงจูงใจด้านใด

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวชมภู ชุตินันท์กุล
เกิดวันที่	8 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2509
สถานที่เกิด	อำเภอปากพะนิง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	139/2 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านฆ้อง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี 70120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์-คณิต) จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2531	ศศ.บ. (ศึกษาศาสตร์) วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2537	กศ.ม. (วิชาเอกการวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร